ON THE INCARNATION OF THE WORD

Athanesious of Alexandria

MALAYALAM TRANSLATION

Contents

വചനത്തിന്റെ അവതാരത്തെക്കുറിച്ച് 3
1. ആമുഖം 3
2. സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ അഭിപ്രായങ്ങൾ 4
3. യഥാർത്ഥ ഉപദേശം 4
4. സൃഷ്ടിയും അവതാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം 5
5. മരണവും മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ചയും 6
6. ദൈവത്തിന്റെ നന്മയും സൃഷ്ടിയുടെ തകർച്ചയും 6
7. മനസ്സുമാറ്റത്തിന്റെ പരിമിതിയും വചനത്തിന്റെ അനിവാര്യതയും 7
8. വചനത്തിന്റെ ശരീരധാരണം....................8
9. അമരത്വത്തിലേക്കുള്ള വഴി 8
10. വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ യുക്തിയും സാക്ഷ്യവും 9
11. അവതാരത്തിന്റെ രണ്ടാം കാരണം....................9
12. മനുഷ്യന്റെ അനാസ്ഥയും ദൈവിക പരിഹാരങ്ങളും....................10
13. വചനത്തിന്റെ പുനരാഗമനം 11
14. രൂപത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനം 12
15. അധ്യാപകനെപ്പോലെ താഴ്മയോടെയുള്ള വെളിപ്പെടുത്തൽ....................12
16. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ ദൈവത്വത്തിലേക്കുള്ള വഴി....................13
17. അവതാരവും സർവ്വവ്യാപിത്വവും 14
18. ദൈവത്വത്തിന്റെ തെളിവുകൾ 15
19. ക്രൂശിലെ സാക്ഷ്യം....................15
20. മരണവും പുനരുത്ഥാനവും 16
21. മരണത്തിനുമേലുള്ള വിജയം....................16
22. മരണത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒഴിഞ്ഞുമാറില്ലായ്മ 17
23. പുനരുത്ഥാനത്തിന് സാക്ഷ്യം ആവശ്യമാണ്....................18
24. ക്രൂശിലെ വിജയം 18
25. എന്തുകൊണ്ട് ക്രൂശ്?....................19
26. മൂന്നാം നാളിലെ പുനരുത്ഥാനം....................19
27. മരണത്തിനുമേലുള്ള വിജയം....................20
28. അനുഭവത്തിലൂടെയുള്ള ഉറപ്പ് 21

29. മരണത്തിനുമേലുള്ള വിജയത്തിന്റെ തെളിവുകൾ 21
30. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം 22
31. ജീവന്റെ അടയാളമായ പ്രവർത്തനം 23
32. അദൃശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ ദൃശ്യമായ പ്രവൃത്തികൾ 24
33. യഹൂദരുടെ അവിശ്വാസവും പ്രവചനങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണവും 25
34. പീഡാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ 25
35. ക്രൂശിലെ മരണം: പ്രവചനവും യാഥാർത്ഥ്യവും 26
36. ക്രിസ്തുവിന്റെ അതിശയകരമായ രാജത്വം 27
37. പ്രവചനങ്ങളിലെ വചനത്തിന്റെ മഹിമ 28
38. ദൈവത്തിന്റെ വരവും അത്ഭുതങ്ങളും 29
39. ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനവും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനവും 29
40. പ്രവചനങ്ങളുടെ അന്ത്യവും ജാതികളുടെ വിളിയും 30
41. ഗ്രീക്കർക്കുള്ള മറുപടിയും ലോഗോസ് സിദ്ധാന്തവും 31
42. വചനത്തിന്റെ സാന്നിധ്യവും മനുഷ്യശരീരവും 32
43. അവതാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും രൂപവും 32
44. എന്തുകൊണ്ട് ഒരു 'കല്പന' വഴി പുനഃസ്ഥാപിച്ചില്ല? 33
45. സകലത്തിലും വെളിപ്പെടുന്ന ദൈവത്വം 34
46. മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ 35
47. കുരിശിന്റെ ശക്തിയും വ്യാജദൈവങ്ങളുടെ പതനവും 35
48. ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്നതിന് അനുഭവസാക്ഷ്യം 36
49. പുരാണകഥകളുമായുള്ള താരതമ്യം 36
50. തത്ത്വചിന്തകരുടെ പരാജയവും ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയവും 37
51. ശുദ്ധജീവിതവും ആഗോള പരിവർത്തനവും 38
52. യുദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മോചനവും പ്രവചനപൂർത്തീകരണവും 38
53. വിഗ്രഹാരാധനയുടെ തകർച്ചയും ക്രിസ്തുവിന്റെ അദൃശ്യശക്തിയും 39
54. അവതാരലക്ഷ്യവും സമാപനവും 40
55. സംഗ്രഹം: സത്യപ്രകാശത്തിന്റെ വിജയം 40
56. തിരുവെഴുത്തുകളുടെ പഠനവും രണ്ടാം വരവും 41
57. സദ്ജീവിതവും നിത്യസൗഭാഗ്യവും 41

വചനത്തിന്റെ അവതാരത്തെക്കുറിച്ച്

1. ആമുഖം

ഈ ഗ്രന്ഥം വചനത്തിന്റെ വിനയത്തെയും അവതാരത്തെയും കുറിച്ചുള്ളതാണ്. സൃഷ്ടി വചനത്തിലൂടെയാണെന്ന ഉപദേശത്തെ ഇത് അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നു. പിതാവ് ആദ്യാന്തം ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത് ഏതു വചനത്തിലൂടെയാണോ, അതേ വചനം മുഖാന്തരം തന്നെയാണ് ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചതും.

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പിശകുകളെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ ദുഷ്ടതയിലൂടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയെന്നും മുൻപ് നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിതാവിന്റെ വചനത്തിന്റെ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചും, അവന്റെ സർവ്വവ്യാപകമായ കരുണയെക്കുറിച്ചും, സകലവും അവൻ വഴി ക്രമീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കി. ഇപ്പോൾ, മക്കാരിയോസേ, വചനം മനുഷ്യനായിത്തീർന്നതിനെക്കുറിച്ചും അവന്റെ ദൈവിക പ്രത്യക്ഷതയെക്കുറിച്ചും നമുക്ക് ചിന്തിക്കാം. യഹൂദർ ഇതിനെ അപമാനമായി കാണുകയും ഗ്രീക്കുകാർ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും നാം ഇതിനെ ആരാധിക്കുന്നു. വചനത്തിന്റെ താഴ്മയായി തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവനോടുള്ള നിന്റെ ഭക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ.

2. ദൈവത്വത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം

അവിശ്വാസികൾ അവനെ എത്രത്തോളം പരിഹസിക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളം അവൻ തന്റെ ദൈവത്വത്തിന് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. മനുഷ്യർ അസാധ്യമെന്ന് കരുതുന്നതിനെ അവൻ സാധ്യമാക്കുന്നു. പരിഹാസ്യമായി തോന്നുന്നതിനെ അവൻ തന്റെ നന്മയാൽ ശോഭനമാക്കുന്നു. ബുദ്ധിഗർവത്താൽ വെറും മാനുഷികമെന്നു മുദ്രകുത്തുന്നതിനെ അവൻ ദൈവികമാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. ക്രൂശിലൂടെയുള്ള അവന്റെ താഴ്മ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ അഹങ്കാരത്തെ കീഴടക്കി, അവിശ്വസിക്കുന്നവരെപ്പോലും അവന്റെ ശക്തി അംഗീകരിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

3. അവതാരത്തിന്റെ കാരണം

ഈ വിഷയത്തിൽ വ്യക്തത ലഭിക്കാൻ മുമ്പ് പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. വചനത്തിന്റെ ശരീരപ്രത്യക്ഷത അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ അനിവാര്യതയല്ല, മറിച്ച് നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായുള്ള അവന്റെ കരുണയാണെന്ന് നാം അറിയണം. സ്വഭാവത്താൽ അശരീരനായ വചനം, പിതാവിന്റെ സ്നേഹവും നന്മയും നിമിത്തം മനുഷ്യശരീരത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടതാണ്.

4. സൃഷ്ടിയും നവീകരണവും

സൃഷ്ടിയുടെ ശില്പിയായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് വേണം ഈ വിഷയം ആരംഭിക്കാൻ. അപ്പോൾ മാത്രമേ സൃഷ്ടിയുടെ നവീകരണം ആദിയിൽ സൃഷ്ടിച്ച അതേ വചനത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടൂ. ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ച

അതേ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ തന്നെ ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചതിൽ യാതൊരു അസംബന്ധവുമില്ലെന്ന് ഇതിലൂടെ വ്യക്തമാകും.

2. സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ അഭിപ്രായങ്ങൾ

1. സകലതും യാദൃച്ഛികമായി ഉണ്ടായതാണെന്ന് എപ്പിക്കുറിയൻമാർ വാദിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പരിചരണത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതിലൂടെ അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ അപമാനിക്കുകയാണ്.
2. എല്ലാം ലക്ഷ്യബോധമില്ലാതെ ഉണ്ടായതെങ്കിൽ ലോകത്ത് വൈവിധ്യം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. എല്ലാം സൂര്യനോ ചന്ദ്രനോ മാത്രമായി മാറുമായിരുന്നു. മനുഷ്യശരീരത്തിൽ കൈ, കണ്ണ്, കാൽ എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണുന്നതുതന്നെ വ്യക്തമായ ഒരു ക്രമീകരണത്തെയും സൃഷ്ടികർത്താവിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
3. പ്ലേറ്റോയെപ്പോലുള്ളവർ വാദിക്കുന്നത് ദൈവം മുൻകൂട്ടി നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ദ്രവ്യത്തിൽ നിന്നാണ് ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നാണ്. ദ്രവ്യമില്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിന് ഒന്നും സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന വാദം ദൈവത്തെ ദുർബലനാക്കുന്നു.
4. ദ്രവ്യത്തെ ആശ്രയിച്ച് മാത്രം സൃഷ്ടിക്കുന്നവനെ സ്രഷ്ടാവെന്നല്ല, ഒരു മെക്കാനിക് എന്നേ വിളിക്കാൻ കഴിയൂ. ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥ സ്രഷ്ടാവ്.
5. ചിലർ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവല്ലാത്ത മറ്റൊരു ശില്പിയാണ് ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് അന്ധമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.
6. എന്നാൽ കർത്താവ് പറയുന്നത്, ആദിയിൽ അവരെ പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായി സൃഷ്ടിച്ചവൻ ദൈവം തന്നെയാണെന്നാണ്. "എല്ലാം അവൻ മുഖാന്തരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു" എന്ന് യോഹന്നാൻ വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രനായ മറ്റൊരു ശില്പിയെ സങ്കൽപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല.

3. യഥാർത്ഥ ഉപദേശം

1. ഭക്തിപൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുന്നത് സകലവും ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് വചനത്തിലൂടെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു എന്നാണ്. "ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു" എന്ന് മോശെയും, ദൈവം ഒരുത്തനാണെന്നും അവൻ സകലത്തെയും ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് നിലവിലാക്കിയെന്നും 'മേടപ്പുള്ളി' (Shepherd of Hermas) എന്ന ഗ്രന്ഥവും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

2. വിശ്വാസത്താൽ ലോകങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിലൂടെ നിർമ്മിതമായതാണെന്ന് പൗലോസും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.
3. ദൈവം നന്മയുടെ ഉറവിടമായതിനാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോട് പ്രത്യേക കരുണ കാണിച്ചു. മൃഗങ്ങളെപ്പോലെയല്ല, മറിച്ച് തന്റെ തന്നെ രൂപത്തിലാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. തന്റെ വചനത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ ഒരു അംശം നൽകി അവരെ വിവേകമുള്ളവരാക്കി.
4. മനുഷ്യന്റെ സ്വതന്ത്ര ഇച്ഛ പതറിപ്പോകാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ട്, ദൈവം അവർക്ക് ഒരു നിയമം നൽകി. അത് പാലിച്ചാൽ പരദീസിലെ അനുഗ്രഹത്തിൽ എന്നും നിലനിൽക്കാമെന്നും, ലംഘിച്ചാൽ മരണത്തിന്റെ ക്ഷയം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും അവൻ അറിയിച്ചു.
5. "നല്ലതിന്റെയും തിന്മയുടെയും അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് നീ തിന്നരുത്; തിന്നുന്ന ദിവസം മരിച്ചുകൊണ്ട് നീ മരിക്കും" എന്ന മുന്നറിയിപ്പ് മരണത്തിന്റെ നിരന്തരമായ ക്ഷയത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

4. സൃഷ്ടിയും അവതാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം

1. വചനത്തിലൂടെ അസത്ത്വത്തിൽ (non-existence) നിന്ന് സത്തയിലേക്ക് (existence) വന്ന മനുഷ്യൻ, തന്റെ കുറ്റം മൂലം വീണ്ടും ക്ഷയത്തിലേക്ക് വീണു. വചനത്തിന്റെ അവതാരത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത് അത് നമ്മുടെ രക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലാണ്.
2. നമ്മുടെ അതിക്രമമാണ് വചനത്തിന്റെ കരുണയെ ഉണർത്തിയത്. കർത്താവ് നമ്മെ സഹായിക്കാൻ വേഗം വരികയും മനുഷ്യനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു.
3. നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അവൻ അത്ര സ്നേഹത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ചതിനാലാണ് മനുഷ്യശരീരത്തിൽ ജനിച്ചത്.
4. ദൈവം മനുഷ്യനെ അക്ഷയനായി സൃഷ്ടിച്ചുവെങ്കിലും, മനുഷ്യർ ദൈവികചിന്തയെ അവഗണിച്ച് ദോഷം പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ മരണശിക്ഷയ്ക്ക് അർഹരായി. അതോടെ അവർ ക്ഷയത്തിലേക്ക് വീഴുകയും മരണം അവരുടെ മേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. [റോമ 5:14]
5. കല്പന ലംഘിച്ചപ്പോൾ അവർ ശൂന്യതയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി. വചനത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം മൂലം ലഭിച്ച സത്ത, ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വേർപെട്ടപ്പോൾ അവർക്ക് നഷ്ടമായി.
6. ദോഷം എന്നത് സത്തയില്ലാത്ത ഒന്നാണ്, നന്മയാണ് യഥാർത്ഥ സത്ത. "ഉണ്ടായിരിക്കുന്നവൻ" ആയ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകന്നപ്പോൾ മനുഷ്യർ മരണത്തിലും ക്ഷയത്തിലും അകപ്പെട്ടു.

7. മനുഷ്യൻ ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ സ്വഭാവത്താൽ മർത്ത്യനാണ്. എന്നാൽ ദൈവത്തോടുള്ള സാദൃശ്യത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നെങ്കിൽ സ്വാഭാവിക ക്ഷയത്തെ തടയാൻ അവന് കഴിയുമായിരുന്നു. "അവന്റെ നിയമങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നത് അമരത്വത്തിന്റെ ഉറപ്പാണ്" എന്ന് ജ്ഞാനം [ജ്ഞാനം 6:18] പറയുന്നു. "നിങ്ങൾ ദൈവങ്ങളാണ്, എങ്കിലും നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെപ്പോലെ മരിക്കും" എന്ന വചനം ഈ അവസ്ഥയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

5. മരണവും മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ചയും

1. ദൈവം നമ്മെ ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കുക മാത്രമല്ല, വചനത്തിന്റെ കൃപയാൽ തന്നോടു ചേർന്ന ഒരു ജീവിതം സൗജന്യമായി നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മനുഷ്യർ നിത്യമായ കാര്യങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ്, പിശാചിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ക്ഷയത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ തങ്ങളുടെ മരണത്തിന് അവർ തന്നെ കാരണക്കാരായി. വചനത്തിൽ പങ്കുചേരുന്ന കൃപയാൽ നന്മയിൽ നിലനിന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ, സ്വാഭാവികമായ ക്ഷയശീലത്തിൽ നിന്ന് അവർക്ക് രക്ഷപ്പെടാമായിരുന്നു.

2. വചനം അവരോടൊപ്പം വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ സ്വാഭാവികമായ ക്ഷയം അവരെ ബാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. "ദൈവം മനുഷ്യനെ അക്ഷയനായി സൃഷ്ടിച്ചു; എന്നാൽ പിശാചിന്റെ അസൂയയാൽ മരണം ലോകത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു" എന്ന് ജ്ഞാനം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. കല്പന ലംഘിച്ചതോടെ മരണവും ക്ഷയവും മനുഷ്യവംശത്തിന് മേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു.

3. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽ യാതൊരു പരിധിയും പാലിക്കാതെ ക്രമേണ മുന്നോട്ട് നീങ്ങി. പാപത്തിൽ തൃപ്തിയില്ലാത്തവരായി അവർ പുതിയ ദോഷങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

4. ലോകം മുഴുവൻ വ്യഭിചാരത്താലും കൊലപാതകങ്ങളാലും കൊള്ളകളാലും നിറഞ്ഞു. നിയമലംഘനങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായും കൂട്ടായും എല്ലായിടത്തും നടന്നു. ജാതികൾ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധങ്ങളും ആഭ്യന്തര കലഹങ്ങളും ഭൂമിയെ പിളർത്തി.

5. പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ കുറ്റങ്ങളും അവരിൽ വർദ്ധിച്ചു. സ്ത്രീകൾ സ്വാഭാവികമായ ഉപയോഗം മാറ്റി പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായതിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുവെന്നും പുരുഷന്മാർ പരസ്പരം കാമത്തിൽ ജ്വലിച്ചുവെന്നും അപ്പോസ്തലൻ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

6. ദൈവത്തിന്റെ നന്മയും സൃഷ്ടിയുടെ തകർച്ചയും

1. മനുഷ്യവംശം നശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ രൂപം അവരിൽ നിന്ന് മായിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ വചനത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവർ നാശത്തിലേക്ക് വീഴുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് വിരുദ്ധമായിരുന്നു. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച

മനുഷ്യൻ ഇല്ലാതാകുന്നത് അവന്റെ നന്മയ്ക്ക് സഹിക്കാവുന്നതിലും അപ്പുറമായിരുന്നു.

2. മരണം മനുഷ്യരിൽ അധികാരം സ്ഥാപിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ കൈപ്പണിയായ വിവേകമുള്ള മനുഷ്യർ അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്തു.
3. കല്പന ലംഘിച്ചതിനാൽ നിയമപരമായി തന്നെ മരണം നമ്മെ പിടിച്ചുകെട്ടി. ഈ അവസ്ഥ ഭീകരമായിരുന്നു.
4. ലംഘനം നടന്നാൽ മരണം സംഭവിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞ ദൈവത്തിന്റെ വചനം നടപ്പാകാതിരുന്നാൽ ദൈവം അസത്യവാദി എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. അത് ദൈവത്തിന് യോജിച്ചതല്ല.
5. വചനത്തിൽ പങ്കുചേർന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവർ നശിച്ചു ശൂന്യതയിലേക്ക് തിരിയുന്നത് അശോഭനമാണ്.
6. പിശാചിന്റെ വഞ്ചന മൂലം സൃഷ്ടികൾ നശിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ നന്മയ്ക്ക് ചേർന്നതല്ല.
7. തന്റെ സൃഷ്ടികൾ സ്വന്തം അനാസ്ഥയാലോ വഞ്ചനയാലോ നശിക്കുന്നത് അത്യന്തം ഖേദകരമായിരുന്നു.
8. സൃഷ്ടി നശിക്കാനായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതായിരുന്നു മെച്ചം.
9. അവഗണന നന്മയല്ല, മറിച്ച് ദുർബലതയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.
10. അതിനാൽ മനുഷ്യരെ ക്ഷയത്തിന്റെ പ്രവാഹത്തിലേക്ക് വിട്ടുകളയുക എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ നന്മയ്ക്ക് അയോഗ്യമായതിനാൽ അസാധ്യമായിരുന്നു.

7. മനസ്സുമാറ്റത്തിന്റെ പരിമിതിയും വചനത്തിന്റെ അനിവാര്യതയും

1. നമ്മുടെ ലാഭത്തിനായി ദൈവസ്വഭാവത്തിന്റെ സ്ഥിരത ബലിയിടാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. മനസ്സുമാറ്റം (Repentance) എന്നത് പാപപ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ന് തിരികെ നടത്തുമെങ്കിലും തകർന്നുപോയ സ്വഭാവത്തെ തിരുത്താനോ മരണത്തിന്റെ നിയമത്തെ തടയാനോ അതിന് കഴിയില്ല. സൃഷ്ടിച്ചവനായ വചനത്തിന് മാത്രമേ സൃഷ്ടിയെ പുനഃസ്ഥാപിക്കാനും എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി സഹിക്കാനും കഴിയൂ.
2. മരണം സംബന്ധിച്ച നിയമത്തിൽ ദൈവം സത്യവാനായിരിക്കണം. നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായി സത്യത്തിന്റെ പിതാവായ ദൈവം അസത്യം പറയുക എന്നത് അചിന്തനീയമാണ്.

3. മനസ്സുമാറ്റം കൊണ്ടുമാത്രം പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടുമോ എന്ന് ചിന്തിക്കാമെങ്കിലും അത് ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ സംരക്ഷിക്കില്ല.
4. മനുഷ്യർ മരണത്തിന്റെ പിടിയിൽ തുടർന്നാൽ ദൈവം സത്യവാനായിരിക്കില്ല. കൂടാതെ മനസ്സുമാറ്റം മനുഷ്യന്റെ സ്വാഭാവികമായ ക്ഷയത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല.
5. പാപം ഒരു ചെറുകുറ്റം മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിൽ മനസ്സുമാറ്റം മതിയാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യർ ക്ഷയത്തിൽ കുടുങ്ങിയതിനാൽ, എല്ലാം ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ച വചനം തന്നെ ഇടപെടേണ്ടി വന്നു.
6. ക്ഷയമുള്ളതിനെ അക്ഷയത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ പിതാവിന്റെ വചനത്തിന് മാത്രമേ സ്വഭാവപരമായ യോഗ്യതയുള്ളൂ.

---

8. വചനത്തിന്റെ ശരീരധാരണം

1. വചനം ഭൂമിയിലേക്ക് വരികയും മനുഷ്യന്റെ ദുരിതങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്തു. അവൻ ഒരു കന്യകയിൽ നിന്ന് കളങ്കമില്ലാത്ത ശരീരം സ്വീകരിച്ചു. മരണം ജയിക്കാനും ജീവൻ പുനഃസ്ഥാപിക്കാനുമാണ് അശരീരിയായ വചനം മനുഷ്യനായി വെളിപ്പെട്ടത്.
2. മനുഷ്യവംശം നശിക്കുന്നത് കണ്ട വചനം നമ്മുടെ ദൗർബല്യത്തോട് കരുണ കാണിച്ചു. സൃഷ്ടി നശിക്കാതിരിക്കാൻ അവൻ നമുക്ക് സമാനമായ ഒരു ശരീരം സ്വീകരിച്ചു.
3. അവൻ വെറുമൊരു പ്രത്യക്ഷപ്പെടൽ മാത്രമല്ല ആഗ്രഹിച്ചത്. ഒരു ക്ഷേത്രമായ കന്യകയുടെ ഉദരത്തിൽ അവൻ വിശുദ്ധമായ ശരീരം സ്വീകരിക്കുകയും അതിൽ വസിക്കുകയും ചെയ്തു.
4. എല്ലാവരും മരണശിക്ഷയ്ക്ക് കീഴിലായതിനാൽ അവൻ തന്റെ ശരീരം എല്ലാവർക്കും പകരം മരണത്തിന് ഏൽപ്പിച്ചു. ഇതിലൂടെ മനുഷ്യർക്കെതിരായ മരണത്തിന്റെ നിയമം റദ്ദാക്കപ്പെട്ടു. ക്ഷയത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ മനുഷ്യരെ തന്റെ ശരീരത്തിലൂടെയും പുനരുത്ഥാനത്തിലൂടെയും അവൻ അക്ഷയത്തിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു.

---

9. അമരത്വത്തിലേക്കുള്ള വഴി

1. മരണം വഴിയല്ലാതെ ക്ഷയത്തെ തടയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കണ്ട്, വചനം എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരിക്കാൻ യോഗ്യമായ ഒരു ശരീരം സ്വീകരിച്ചു. വചനം അതിൽ വസിച്ചതുകൊണ്ട് ആ ശരീരം അക്ഷയമായി നിലകൊണ്ടു. തന്റെ ശരീരത്തെ ഒരു യാഗമായി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ എല്ലാവരിൽ നിന്നും മരണത്തെ നീക്കി.

2. എല്ലാറ്റിനും മേലുള്ള വചനം തന്റെ ശരീരത്തെ എല്ലാവരുടെയും ജീവനായി അർപ്പിച്ച് കടം തീർത്തു. ഒരേ സ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യനായി വന്നതിനാൽ അവൻ എല്ലാവർക്കും അക്ഷയത്വം നൽകി.
3. ഒരു രാജാവ് നഗരത്തിലെ ഒരു വീട്ടിൽ വസിച്ചാൽ ആ നഗരം മുഴുവൻ സുരക്ഷിതമാകുന്നതുപോലെ, വചനം മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചതിനാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം സുരക്ഷിതമായി.
4. കർത്താവായ ദൈവപുത്രൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ വന്നതുകൊണ്ട് ശത്രുവിന്റെ ഗൂഢാലോചനകൾ തടയപ്പെടുകയും മരണക്ഷയം ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്തു.

---

10. വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ യുക്തിയും സാക്ഷ്യവും

1. ഒരു രാജാവ് തന്റെ നഗരം കള്ളന്മാർ വളഞ്ഞാൽ അത് തിരികെ പിടിക്കുന്നതുപോലെ, വചനവും തന്റെ സൃഷ്ടികളെ ക്ഷയത്തിൽ നിന്ന് വീണ്ടെടുത്തു. തന്റെ മരണത്തിലൂടെ മരണത്തെ മായ്ക്കുകയും ഉപദേശത്തിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ അനാസ്ഥ തിരുത്തുകയും ചെയ്തു.
2. അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ വാക്കുകൾ ഇത് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു: "ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു; ഒരുത്തൻ എല്ലാവർക്കായി മരിച്ചു എങ്കിൽ എല്ലാവരും മരിച്ചു." [2 കൊരിന്ത്യർ 5:14]
3. സകലവും വചനത്തിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, മനുഷ്യനെ തിരികെ കൊണ്ടുവരാൻ വചനത്തിന്റെ സഹനം ആവശ്യമായിരുന്നു.
4. കുട്ടികൾ രക്തമാംസങ്ങളിൽ പങ്കാളികളായതുപോലെ വചനവും അതിൽ പങ്കാളിയായി. മരണത്തിന് അധികാരമുള്ളവനെ നശിപ്പിക്കാനാണ് അവൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്.
5. ആദാമിൽ എല്ലാവരും മരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാവരും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും. ഇപ്പോൾ നാം മരണത്തിന് വിധേയരാകുന്നത് പഴയ ശിക്ഷയാലല്ല, മറിച്ച് പൊതുപുനരുത്ഥാനത്തെ പ്രത്യാശയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നതിനാലാണ്.
6. രക്ഷകൻ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണങ്ങൾ ഇവയാണ്. അവന്റെ ഈ കരുണാപൂർണ്ണമായ വരവ് സർവ്വഥാ യോജിച്ച ഒന്നായിരുന്നു.

11. അവതാരത്തിന്റെ രണ്ടാം കാരണം

1. ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ അവന് തന്റെ അറിവ് നൽകിയിരുന്നു. മനുഷ്യൻ സ്വതവേ പരിമിതനായതിനാൽ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ സ്വന്തം ബുദ്ധിയാൽ അറിയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ദൈവം കണ്ടു. ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന് അശരീരിയായ ദൈവത്തെ

ഗ്രഹിക്കുക അസാധ്യമാണ്. അതിനാൽ തന്റെ അറിവില്ലാതെ മനുഷ്യൻ നിലനിൽക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ലെന്ന് കണ്ട് ദൈവം അവനെ ദയപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചു.

2. സ്രഷ്ടാവിനെ അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ വിവേകമുള്ളവരായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിൽ മനുഷ്യന് എന്ത് പ്രയോജനമാണുള്ളത്? ദൈവത്തെ അറിയാത്ത മനുഷ്യൻ വെറും മൃഗങ്ങൾക്ക് തുല്യനായി മാറുമായിരുന്നു.
3. അതിനാൽ നല്ലവനായ ദൈവം തന്റെ തന്നെ രൂപമായ വചനത്തിന്റെ (ക്രിസ്തുവിന്റെ) സാദൃശ്യത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. വചനത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതിലൂടെ അവർക്ക് പിതാവിനെക്കുറിച്ച് ധാരണ ലഭിക്കാനും അനുഗ്രഹീതമായ ജീവിതം നയിക്കാനും സാധിക്കുമായിരുന്നു.
4. എന്നാൽ മനുഷ്യർ ഈ കൃപയെ നിന്ദിക്കുകയും സത്യദൈവത്തിന് പകരം വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു. "സൃഷ്ടാവിനേക്കാൾ സൃഷ്ടിയെ അവർ സേവിച്ചു." ദൈവത്തിന് നൽകേണ്ട ബഹുമാനം കല്ലിനും മരത്തിനും മനുഷ്യർക്കും അവർ നൽകി.
5. അവരുടെ അധർമ്മം പരിധി ലംഘിച്ചു; അവർ ഭൂതങ്ങളെ ആരാധിക്കാനും കാമഭ്രാന്തിൽപ്പെട്ട് മനുഷ്യയാഗങ്ങൾ വരെ നടത്താനും തുടങ്ങി.
6. മായാജാലങ്ങളും ജ്യോതിഷവും അവരെ വഴിതെറ്റിച്ചു. തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ നക്ഷത്രങ്ങളുമായും ആകാശഗോളങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെടുത്തി ചിന്തിക്കാൻ അവർ ശീലിച്ചു.
7. ചുരുക്കത്തിൽ, ലോകം നിയമലംഘനങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞു. ദൈവം പല രൂപങ്ങളിലും പല വഴികളിലും തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടും മനുഷ്യർ അവനെ തിരിച്ചറിയാതെ അന്ധകാരത്തിൽ കഴിഞ്ഞു.

12. മനുഷ്യന്റെ അനാസ്ഥയും ദൈവിക പരിഹാരങ്ങളും

1. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ മറന്നുപോകുമെന്ന് മുൻകൂട്ടി കണ്ട ദൈവം, അവനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കാനായി സൃഷ്ടിയിലെ പ്രവൃത്തികളെ ഒരുക്കിയിരുന്നു. നേരിട്ട് ദൈവത്തെ അറിയാൻ ശ്രമിച്ചില്ലെങ്കിൽപ്പോലും സൃഷ്ടിയിലൂടെ സ്രഷ്ടാവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ അവർക്ക് കഴിയേണ്ടതായിരുന്നു.
2. എന്നാൽ മനുഷ്യർ വീണ്ടും താഴ്ന്ന കാര്യങ്ങളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവം പ്രവാചകന്മാരെയും നിയമത്തെയും അയച്ചു. മനുഷ്യർക്ക് മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് പഠിക്കുന്നത് എളുപ്പമായതിനാലാണ് പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചത്.
3. സൃഷ്ടിയുടെ ഐക്യവും ക്രമവും കണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ ഭരണാധികാരിയായ വചനത്തെ അറിയാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുമായിരുന്നു.

4. വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവിതം കണ്ടെങ്കിലും സകലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ തിരിച്ചറിയാനും വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പൊള്ളത്തരം മനസ്സിലാക്കാനും അവർക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു.
5. നിയമം കേവലം യഹൂദർക്ക് മാത്രമായിരുന്നില്ല; പ്രവാചകന്മാരും ലോകം മുഴുവനുമുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പരിശുദ്ധ വിദ്യാലയമായിരുന്നു.
6. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം ഇത്ര മഹത്തായിരുന്നിട്ടും മനുഷ്യർ ലൗകിക സുഖങ്ങളിലും ഭൂതങ്ങളുടെ വഞ്ചനയിലും അകപ്പെട്ടു. വിവേകമുള്ളവരായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവർ വിവേകരഹിതരെപ്പോലെ പെരുമാറി.

---

13. വചനത്തിന്റെ പുനരാഗമനം

1. മനുഷ്യൻ മൃഗതുല്യനായി മാറുന്നതും ദൈവത്തിന്റെ അറിവ് മറയ്ക്കപ്പെടുന്നതും ദൈവം എങ്ങനെ സഹിക്കും? തന്റെ സൃഷ്ടികൾ വഴിതെറ്റുന്നത് കണ്ട് ദൈവം മൗനം പാലിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല.
2. വിവേകമുള്ളവനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്നത് അവനെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്.
3. ദൈവത്തെ അറിയാൻ യോഗ്യതയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് ആദ്യം അത്തരമൊരു ധാരണ അവന് നൽകിയത്?
4. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യർ അവനെ ആരാധിക്കാതെ വിഗ്രഹങ്ങളെ സേവിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന് ചേർന്നതല്ല.
5. ഒരു ലൗകിക രാജാവ് പോലും തന്റെ പ്രജകൾ അന്യരെ സേവിക്കുന്നത് അനുവദിക്കില്ല. അവൻ സന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചും ഒടുവിൽ നേരിട്ട് വന്നും അവരെ തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കും.
6. അതുപോലെ തന്റെ രൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവർ നശിച്ചുപോകുന്നത് തടയാൻ ദൈവം എത്ര അധികമായി ശ്രമിക്കും!
7. ദൈവത്തിന്റെ രൂപം മനുഷ്യനിൽ പുതുക്കുക എന്നതാണ് ഏക പരിഹാരം. അത് വചനമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യം കൂടാതെ സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യർക്കോ ദൂതന്മാർക്കോ ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല; കാരണം പിതാവിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം വചനം മാത്രമാണ്.
8. മരണവും ക്ഷയവും നീക്കം ചെയ്യാതെ ഈ പുതുക്കൽ പൂർണ്ണമാകില്ല.
9. അതിനാൽ വചനം ഒരു മർത്ത്യശരീരം സ്വീകരിച്ചു. അതിലൂടെ മരണം നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും മനുഷ്യർ വീണ്ടും പുതുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

---

14. രൂപത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനം

1. ഒരു പാളത്തിൽ വരച്ച ചിത്രം മായിച്ചുപോയാൽ അത് ശരിയാക്കാൻ ആ ചിത്രത്തിന് ആധാരമായ വ്യക്തി വീണ്ടും വരണം. ആ മരപ്പലക ഉപേക്ഷിക്കാതെ തന്നെ അതിൽ ചിത്രം പുതുക്കി വരയ്ക്കണം.
2. അതുപോലെ പിതാവിന്റെ രൂപമായ പുത്രൻ തന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യനെ പുതുക്കാൻ ലോകത്തേക്ക് വന്നു. "നഷ്ടപ്പെട്ടവനെ അന്വേഷിക്കാനും രക്ഷിക്കാനും ഞാൻ വന്നു" എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. ആത്മാവ് ദൈവത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നതിനെയാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്.
3. വിഗ്രഹാരാധന ലോകത്തെ മൂടിയപ്പോൾ പിതാവിനെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിക്കാൻ വചനത്തിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും കഴിയില്ലായിരുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് അതിനുള്ള ശക്തിയോ വിശ്വാസ്യതയോ ഇല്ലായിരുന്നു.
4. അദൃശ്യമായ ഭൂതവഞ്ചനകളെ ജയിക്കാൻ മനുഷ്യന് സാധ്യമല്ല.
5. സൃഷ്ടിയുടെ സാക്ഷ്യം മാത്രം മതിയാകുമായിരുന്നില്ല. കാരണം സൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും മനുഷ്യർ തെറ്റായ പാതയിൽ തന്നെ തുടരുകയായിരുന്നു.
6. അതിനാൽ സൃഷ്ടിയെ ചലിപ്പിക്കുന്ന വചനം തന്നെ നേരിട്ട് വരണമായിരുന്നു. ആദിയിൽ മനുഷ്യനെ പഠിപ്പിച്ചവന് മാത്രമേ ആ ഉപദേശം പുതുക്കാൻ കഴിയൂ.
7. സൃഷ്ടിയിലൂടെയുള്ള വെളിപ്പെടുത്തൽ മനുഷ്യൻ കാണാതെ പോയതുകൊണ്ട് പുതിയൊരു മാർഗ്ഗം ആവശ്യമായി വന്നു.
8. അതിനാൽ അവൻ ഒരു മനുഷ്യനായി വസിച്ചു. തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളിലൂടെ മനുഷ്യരെ ഉപദേശിച്ചു. നേരിട്ട് ദൈവത്തെ അറിയാത്തവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലൂടെ ചെയ്ത പ്രവർത്തികൾ കണ്ടെങ്കിലും പിതാവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ ഇത് സഹായിച്ചു.

---

15. അധ്യാപകനെപ്പോലെ താഴ്മയോടെയുള്ള വെളിപ്പെടുത്തൽ

1. കുട്ടികളുടെ നിലവാരത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നല്ല അധ്യാപകനെപ്പോലെ വചനവും മനുഷ്യന്റെ തലത്തിലേക്ക് താഴ്ന്നു വന്നു. ലോകം സ്വന്തം ജ്ഞാനത്താൽ ദൈവത്തെ അറിയാതിരുന്നതിനാൽ ലളിതമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അവരെ രക്ഷിക്കാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചു. [1 കൊരിന്ത്യർ 1:21]

2. ഇന്ദ്രിയലോകത്തിൽ ദൈവത്തെ തിരഞ്ഞ മനുഷ്യരെ അവരുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ തലത്തിൽ വച്ച് കണ്ടുമുട്ടാൻ വചനം ശരീരം സ്വീകരിച്ചു. ശാരീരികമായ പ്രവൃത്തികളിലൂടെ അവരെ സത്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചു.
3. മനുഷ്യർ ഏത് കാര്യത്തിലാണോ മുഴുകിയിരുന്നത്, അവിടെയെല്ലാം വചനം അവരെ കണ്ടുമുട്ടി.
4. സൃഷ്ടിയെ ആരാധിച്ചിരുന്നവർ സൃഷ്ടി പോലും ക്രിസ്തുവിനെ കർത്താവായി അംഗീകരിക്കുന്നത് കണ്ടു. മനുഷ്യരെ ദൈവമായി കണ്ടവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തികളെ മറ്റുള്ളവരുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് അവൻ മാത്രമാണ് ദൈവപുത്രനെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു.
5. ഭൂതങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നവർ വചനം അവയെ പുറത്താക്കുന്നത് കണ്ട് സത്യം മനസ്സിലാക്കി.
6. മരിച്ചവരെ ആരാധിച്ചിരുന്നവർ രക്ഷകന്റെ പുനരുത്ഥാനം കണ്ടപ്പോൾ അവൻ മരണത്തിന് മേലെയുള്ള കർത്താവാണെന്ന് അംഗീകരിച്ചു.
7. മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ് ഏത് ദിശയിലാണോ വഴിതെറ്റിയിരുന്നത്, അവിടെ നിന്നൊക്കെ അവരെ സത്യദൈവത്തിലേക്ക് തിരികെ വിളിക്കാൻ വചനം മനുഷ്യനായി ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു.

16. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ ദൈവത്വത്തിലേക്കുള്ള വഴി

1. മനുഷ്യരുടെ മനസ്സ് ഇന്ദ്രിയവിഷയങ്ങളിൽ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചതിനാൽ, വചനം ഒരു ശരീരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി. മനുഷ്യർ അവനെ ഒരു മനുഷ്യനായി കാണുമ്പോഴും, അവന്റെ പ്രവൃത്തികളിലൂടെ അവൻ വെറും മനുഷ്യനല്ലെന്നും ദൈവത്തിന്റെ വചനവും ജ്ഞാനവുമാണെന്ന് അവർ ബോധ്യപ്പെടാൻ ഇത് സഹായിച്ചു.
2. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴവും പരപ്പും ഉയരവും നീളവും വിശുദ്ധന്മാരോടൊപ്പം ഗ്രഹിക്കാനും ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് നിറയാനും ഇത് നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. [എഫേസ്യർ 3:18-19]
3. വചനം എല്ലായിടത്തും തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി; മുകളിൽ സൃഷ്ടിയിലും, താഴെ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നതിലും, ആഴത്തിൽ പാതാളത്തിലും (Hades), പരപ്പിൽ ലോകം മുഴുവനിലും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അവൻ നിറച്ചു.
4. ഭൂമിയിൽ വന്ന ഉടൻതന്നെ തന്റെ യാഗം പൂർത്തിയാക്കി അവൻ അദൃശ്യനായില്ല. മറിച്ച്, ഭൂമിയിൽ വസിച്ചുകൊണ്ട് അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ച് തന്നെ ദൈവവചനമായി വെളിപ്പെടുത്തി.

5. രക്ഷകൻ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നതിലൂടെ രണ്ട് പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി: ഒന്ന്, നമ്മിൽ നിന്ന് മരണത്തെ നീക്കി നമ്മെ പുതുക്കി; രണ്ട്, അദൃശ്യനായിരുന്നിട്ടും തന്റെ പ്രവൃത്തികളിലൂടെ പിതാവിന്റെ വചനവും സർവ്വലോകത്തിന്റെയും രാജാവുമാണെന്ന് സ്വയം തെളിയിച്ചു.

---

17. അവതാരവും സർവ്വവ്യാപിത്വവും

1. വചനം ശരീരത്തിൽ വസിച്ചതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും ആ ശരീരത്തിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെട്ടില്ല. അവൻ ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും ലോകത്തിന്റെ മറ്റിടങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ഒന്നിനാലും ഉൾക്കൊള്ളപ്പെടാതെ അവൻ സകലത്തെയും ഉൾക്കൊണ്ടു. സർവസൃഷ്ടിയിലും സന്നിഹിതനായിരിക്കുമ്പോഴും അവൻ സൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് സത്തയാൽ വ്യത്യസ്തനായി നിലകൊള്ളുകയും സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
2. മനുഷ്യശരീരത്തെ ജീവിപ്പിക്കുമ്പോഴും അവൻ പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശരീരത്തിന് പുറത്തും അകത്തും ഒരേപോലെ അവൻ പ്രവർത്തിച്ചു.
3. മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിന് ചിന്തകളിലൂടെ ദൂരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയുമെങ്കിലും അവയെ ചലിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ ദൈവവചനം അങ്ങനെയല്ല. അവൻ തന്റെ ശരീരത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനല്ല, മറിച്ച് ശരീരം അവന്റെ അധീനതയിലായിരുന്നു.
4. ശരീരത്തിൽ വസിക്കുമ്പോഴും അവൻ ഒരേസമയം മനുഷ്യനായി നടക്കുകയും, വചനമായി സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുകയും, പുത്രനായി പിതാവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു.
5. കന്യക അവനെ വഹിച്ചപ്പോഴും അവൻ മാറ്റമില്ലാത്തവനായി തുടർന്നു. ശരീരം അവനെ മലിനമാക്കിയില്ല, മറിച്ച് അവൻ ശരീരത്തെ വിശുദ്ധീകരിച്ചു.
6. സൂര്യൻ ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കളെ സ്പർശിക്കുമ്പോൾ മലിനമാകുന്നില്ല, മറിച്ച് അവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
7. അതുപോലെ, സൂര്യന്റെ സ്രഷ്ടാവായ വചനം ശരീരത്തിൽ വസിച്ചതുകൊണ്ട് മലിനപ്പെട്ടില്ല. മർത്ത്യമായ ശരീരത്തെ അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ പാപം ചെയ്തില്ല, അവന്റെ വായിൽ കപടം കണ്ടതുമില്ല. [1 പത്രോസ് 2:22]

---

18. ദൈവത്വത്തിന്റെ തെളിവുകൾ

1. തിരുവെഴുത്തുകൾ അവൻ ജനിച്ചതായും ഭക്ഷിച്ചതായും പറയുന്നത് അവൻ യഥാർത്ഥ ശരീരം ധരിച്ചു എന്ന് കാണിക്കാനാണ്. എന്നാൽ ശരീരത്തിൽ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളിലൂടെ താൻ വെറും മനുഷ്യനല്ല, ദൈവമാണെന്ന് അവൻ തെളിയിച്ചു.
2. "ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നെ വിശ്വസിക്കരുത്; എന്നാൽ അവ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ പ്രവൃത്തികളെയെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ" എന്ന് അവൻ യഹൂദരോട് പറഞ്ഞു. [യോഹന്നാൻ 10:37-38]
3. സൃഷ്ടിയിലൂടെ അദൃശ്യനായ ദൈവം അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലൂടെ നടന്ന പ്രവൃത്തികൾ അവൻ ദൈവപുത്രനാണെന്ന് വിളിച്ചോതുന്നു.
4. ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതും മനുഷ്യന്റെ രോഗങ്ങളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതും ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. ജന്മനാ ഇല്ലാതിരുന്ന അവയവങ്ങൾ തിരികെ നൽകുന്നതും ജന്മാന്ധന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുന്നതും കണ്ടവർ അവൻ മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ശില്പിയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയും.
5. ഒരു കന്യകയിൽ നിന്ന് പുരുഷസഹായമില്ലാതെ ശരീരം സ്വീകരിച്ചത് അവൻ സകലത്തിന്റെയും സൃഷ്ടാവാണെന്നതിന് തെളിവാണ്.
6. വെള്ളത്തെ വീഞ്ഞാക്കിയതും കടലിനു മീതെ നടന്നതും അഞ്ച് അപ്പങ്ങൾ കൊണ്ട് അയ്യായിരങ്ങളെ പോഷിപ്പിച്ചതും അവൻ പ്രകൃതിയുടെയും സകലത്തിന്റെയും അധിപനാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

---

19. ക്രൂശിലെ സാക്ഷ്യം

1. സൃഷ്ടിയിലെ ദൈവത്വം തിരിച്ചറിയാൻ പരാജയപ്പെട്ട മനുഷ്യർക്ക് വേണ്ടി അവൻ തന്റെ ശരീരത്തിലൂടെ പ്രവർത്തിച്ചു.
2. ഭൂതങ്ങൾ പോലും അവൻ തങ്ങളുടെ കർത്താവാണെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടും ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ അവനെ സംശയിക്കാൻ കഴിയും?
3. ക്രൂശിലെ മരണസമയത്ത് സകല സൃഷ്ടികളും മൗനം വെടിഞ്ഞ് അവന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോയതും ഭൂമി നടുങ്ങിയതും പർവ്വതങ്ങൾ പിളർന്നതും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവൻ ദൈവപുത്രനാണെന്ന് ലോകത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. സകല സൃഷ്ടികളും ഭയത്തോടെ തങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന് സാക്ഷ്യം നിന്നു.

---

20. മരണവും പുനരുത്ഥാനവും

1. ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചവന് മാത്രമേ അക്ഷയത്വം നൽകാൻ കഴിയൂ. പിതാവിന്റെ രൂപമായ വചനത്തിന് മാത്രമേ മനുഷ്യനിൽ ദൈവസാദൃശ്യം പുതുക്കാൻ കഴിയൂ. മരണത്തിലെ നമ്മുടെ കടം വീട്ടാൻ അവൻ മനുഷ്യനായി വന്ന് മരിക്കുകയും കല്ലറയിൽ നിന്ന് ആദ്യഫലമായി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു.
2. എല്ലാവരും മരിക്കണമെന്ന ശിക്ഷ നിലനിന്നിരുന്നതിനാൽ, അവൻ തന്റെ ശരീരം എല്ലാവർക്കും പകരമായി മരണത്തിന് ഏൽപ്പിച്ചു. ഇതിലൂടെ മനുഷ്യരെ പഴയ അതിക്രമത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രരാക്കി. മരണത്തേക്കാൾ ശക്തനാണ് താനെന്ന് തെളിയിക്കാൻ അവൻ തന്റെ ശരീരം അക്ഷയമായി ഉയർപ്പിച്ചു.
3. ഒരേ കാര്യങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നത് വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവം വ്യക്തമാക്കാനാണ്. ഒരു വിശദീകരണവും കുറഞ്ഞുപോകരുത് എന്നതാണ് ലക്ഷ്യം.
4. കന്യകയിൽ നിന്ന് ജനിച്ച അവന്റെ ശരീരം മനുഷ്യസ്വഭാവം പങ്കിട്ടതുകൊണ്ട് മർത്ത്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ വചനം അതോടൊപ്പം ഒന്നായതുകൊണ്ട് ആ ശരീരം ക്ഷയത്തിന് അധീനമായില്ല.
5. എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരിക്കുക എന്നത് നീതിയുടെ ആവശ്യമായിരുന്നു. അതേസമയം വചനത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം മൂലം ആ ശരീരത്തിൽ മരണവും ക്ഷയവും നീക്കപ്പെട്ടു.
6. അമരനായ വചനത്തിന് മരിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതുകൊണ്ട് അവൻ മർത്ത്യമായ ശരീരം സ്വീകരിച്ചു. പിശാചിനെ നശിപ്പിക്കാനും മരണഭയത്താൽ അടിമപ്പെട്ടവരെ വിടുവിക്കാനും അവൻ ആ ശരീരത്തെ യാഗമായി അർപ്പിച്ചു. [എബ്രായർ 2:14-15]

21. മരണത്തിനുമേലുള്ള വിജയം

1. ക്രിസ്തു എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരിച്ചതിനാൽ, അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഇനി ശിക്ഷാമരണത്തിന് ഇരയാകുന്നില്ല. ആ പഴയ ശിക്ഷ അവസാനിച്ചു. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ കൃപയാൽ ക്ഷയം നീക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട്, ഒരു മെച്ചപ്പെട്ട പുനരുത്ഥാനം പ്രാപിക്കാനായി മർത്ത്യസ്വഭാവമനുസരിച്ച് നമ്മുടെ ശരീരം വിഘടിക്കപ്പെടുന്നു (മരിക്കുന്നു) എന്ന് മാത്രം.
2. മണ്ണിൽ വിതയ്ക്കപ്പെടുന്ന വിത്തുകൾ നശിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് മുളച്ചുയരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുപോലെ രക്ഷകന്റെ കൃപയാൽ മരണം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് നാം വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും. "മരണമേ, നിന്റെ കൊമ്പെവിടെ? കല്ലറയേ, നിന്റെ വിജയം എവിടെ?" എന്ന്

പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ ചോദിക്കുന്നത് ഈ ഉറപ്പിലാണ്. [1 കൊരിന്ത്യർ 15:55]

3. രക്ഷകൻ എന്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെപ്പോലെ സ്വകാര്യമായി മരിച്ചില്ല എന്ന് ചോദിക്കാം. അപമാനകരമായ ക്രൂശുമരണത്തേക്കാൾ ബഹുമാനകരമായ മരണം അവന് സ്വീകരിക്കാമായിരുന്നില്ലേ?
4. എന്നാൽ ഇത് കേവലം മാനുഷികമായ ചിന്തയാണ്. മനുഷ്യർ മരിക്കുന്നത് അവരുടെ സ്വഭാവദൗർബല്യം മൂലമാണ്; പ്രായമാകുമ്പോഴോ രോഗം ബാധിക്കുമ്പോഴോ ശരീരം ക്ഷയിക്കുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവ് ദൈവത്തിന്റെ വചനവും ജീവനും ആയതിനാൽ അവനിൽ ദൗർബല്യമില്ല.
5. അവൻ ഒരു കിടക്കയിൽ കിടന്നാണ് മരിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, അവനും മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ ദൗർബല്യമുള്ളവനാണെന്ന് കരുതപ്പെടുമായിരുന്നു.
6. കർത്താവ് രോഗം പിടിച്ച് മരിക്കേണ്ടവനല്ല; കാരണം അവൻ മറ്റുള്ളവരുടെ രോഗങ്ങൾ സുഖപ്പെടുത്തുന്നവനാണ്.
7. മരണം സംഭവിക്കാനായിട്ടാണ് അവൻ ശരീരം ധരിച്ചത്. അതിനാൽ മരണത്തെ തടയുന്നത് അയോഗ്യമായിരുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ പുനരുത്ഥാനം സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല. അവൻ എല്ലാവരെയും വീണ്ടെടുക്കാൻ മരിച്ചുവെങ്കിലും അവന്റെ ശരീരം ക്ഷയം കണ്ടില്ല; കാരണം അവൻ യഥാർത്ഥ ജീവനായിരുന്നു.

---

22. മരണത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒഴിഞ്ഞുമാറില്ലായ്മ

1. യഹൂദന്മാരുടെ പദ്ധതികളിൽ നിന്ന് ഒളിച്ച് തന്റെ ശരീരത്തെ മരണത്തിൽ നിന്ന് കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നത് കർത്താവിന് ചേർന്നതല്ല. ജീവനായ വചനം സ്വയം മരണം വരുത്തുന്നത് എങ്ങനെയോ, അതുപോലെ തന്നെ മറ്റുള്ളവർ നൽകുന്ന മരണത്തിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നതും അയോഗ്യമാണ്. മരണം നശിപ്പിക്കാൻ അവൻ അതിനെ നേരിടുകയായിരുന്നു.
2. മരണം ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയില്ല എന്നത് അവന്റെ ദൗർബല്യമല്ല, മറിച്ച് അവൻ രക്ഷകനും ജീവനും ആണെന്നതിന്റെ തെളിവാണ്.
3. കർത്താവ് വന്നത് സ്വന്തം മരണം പൂർത്തിയാക്കാനല്ല, മനുഷ്യരുടെ മരണത്തെ ഇല്ലാതാക്കാനാണ്. അതിനാൽ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് വന്ന മരണത്തെ അവൻ സ്വീകരിച്ചു.
4. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ പണയമായും തെളിവായുമാണ് അവൻ തന്റെ ശരീരം അക്ഷയമായി സംരക്ഷിച്ചത്.

5. അവന്റെ ശരീരം രോഗം ബാധിച്ചാണ് വീണുപോയതെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവരുടെ രോഗം മാറ്റുന്നവനെന്ന് അവനെ ആരും വിശ്വസിക്കില്ലായിരുന്നു. തന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്തവൻ എന്ന് പരിഹസിക്കപ്പെടാൻ അവൻ ഇടനൽകിയില്ല.

---

23. പുനരുത്ഥാനത്തിന് സാക്ഷ്യം ആവശ്യമാണ്

1. ആരും കാണാതെ ഒരു കോണിൽ വെച്ച് മരിക്കുകയും പിന്നീട് പെട്ടെന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് "ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു" എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അതൊരു കെട്ടുകഥയായി മാത്രം അവശേഷിക്കുമായിരുന്നു. പുനരുത്ഥാനം വിശ്വസിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ മരണം പരസ്യമായിരിക്കണം. മരണത്തിന് സാക്ഷികളില്ലെങ്കിൽ പുനരുത്ഥാനത്തിനും തെളിവില്ലാതെ പോകുമായിരുന്നു.
2. പരസ്യമായി അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച വചനം തന്റെ അക്ഷയത്വം വെളിപ്പെടുത്താൻ പരസ്യമായിത്തന്നെ മരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.
3. അവന്റെ മരണത്തിന് സാക്ഷികളില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ശിഷ്യന്മാർക്ക് എങ്ങനെ ധൈര്യത്തോടെ പുനരുത്ഥാനം പ്രസംഗിക്കാൻ കഴിയും? എല്ലാവരും കണ്ടിട്ടും പരീശന്മാർ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിൽ, രഹസ്യമായിട്ടായിരുന്നു മരണം നടന്നതെങ്കിൽ അവർ എത്രത്തോളം വ്യാജങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുമായിരുന്നു!
4. എല്ലാവരുടെയും കണ്ണിനു മുന്നിൽ വെച്ച് മരണത്തെ തോൽപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ മരണത്തിന്റെ അന്ത്യം വന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ.

---

24. ക്രൂശിലെ വിജയം

1. ക്രൂശിന്റെ അപമാനം ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നില്ലേ എന്ന് ചോദിക്കാം. എന്നാൽ അവൻ ഒരു പ്രത്യേകതരം മരണം തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ, മറ്റുള്ള മരണങ്ങളെ അവൻ ഭയപ്പെടുന്നു എന്ന് വരുമായിരുന്നു.
2. ശത്രുക്കൾ ഏൽപ്പിച്ച മരണത്തിലൂടെ എല്ലാത്തരം മരണത്തിനും മേൽ തനിക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്ന് അവൻ തെളിയിച്ചു.
3. ഒരു മികച്ച മല്ലൻ ശത്രുക്കൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന എതിരാളിയെ തോൽപ്പിക്കുമ്പോഴാണ് അവന്റെ കരുത്ത് തെളിയുന്നത്. അതുപോലെ, ശത്രുക്കൾ ഭീകരമെന്ന് കരുതിയ ക്രൂശുമരണത്തെ ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് അവൻ ജീവനാണെന്ന് തെളിയിച്ചു.

4. അപമാനമായി കരുതിയ മരണം വിജയത്തിന്റെ അടയാളമായി മാറി. അവന്റെ ശരീരം വിഭജിക്കപ്പെട്ടില്ല (എല്ലുകൾ ഒടിക്കപ്പെട്ടില്ല); സഭയെ വിഭജിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ഇത് വലിയൊരു പാഠമാണ്.

---

25. എന്തുകൊണ്ട് ക്രൂശ്?

1. ക്രൂശുമരണം തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ വ്യക്തമായ കാരണങ്ങളുണ്ട്.
2. മനുഷ്യരുടെ മേലുള്ള ശാപം വഹിക്കാൻ വന്നവനായതിനാൽ, ശാപമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ക്രൂശിലെ മരണം അവൻ സ്വീകരിച്ചു. "മരത്തിൽ തൂങ്ങുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ" എന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. [ആവർത്തനം 21:23]
3. ക്രൂശിൽ കൈകൾ വിടർത്തി മരിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു കൈകൊണ്ട് പഴയ നിയമ ജനത്തെയും മറുകൈകൊണ്ട് ജാതികളെയും ചേർത്തുപിടിച്ച് അവരെ ഒന്നാക്കാൻ അവന് കഴിഞ്ഞു.
4. "ഞാൻ ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാവരെയും എന്റെ അടുക്കൽ വലിക്കും" എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞത് ഇതാണ്. [യോഹന്നാൻ 12:32]
5. വായുമണ്ഡലത്തിൽ വസിക്കുന്ന പിശാചിന്റെ അധികാരത്തെ തകർക്കാനും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വഴി ശുദ്ധീകരിക്കാനും വായുവിൽ വെച്ചുള്ള മരണം (ക്രൂശുമരണം) ആവശ്യമായിരുന്നു.
6. ക്രൂശിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടതിലൂടെ അവൻ വായുവിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗവാതിലുകൾ നമുക്കായി തുറന്നുതരികയും ചെയ്തു. സ്വന്തം ശരീരത്തിലൂടെ അവൻ നമുക്കായി പുതിയൊരു പാത ഒരുക്കി.

26. മൂന്നാം നാളിലെ പുനരുത്ഥാനം

1. ക്രൂശിലെ മരണം നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്ക് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ മാർഗ്ഗമായിരുന്നുവെന്ന് നാം കണ്ടു. മരണം തന്റെ ശരീരത്തെ സ്പർശിച്ചുവെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തിയ ശേഷം, മൂന്നാം ദിവസം തന്നെ വചനം അതിനെ ഉയർപ്പിച്ചു. മരണത്തിനുമേലുള്ള വിജയചിഹ്നമായി തന്റെ ശരീരം അക്ഷയവും വേദനകൾക്ക് അതീതവുമാണെന്ന് ഇതിലൂടെ അവൻ വെളിപ്പെടുത്തി.
2. മരിച്ച ഉടനെതന്നെ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാതിരുന്നത് ഒരു മുൻകരുതൽ മൂലമാണ്. ഉടൻതന്നെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ മരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും മരണം അവനെ സ്പർശിച്ചിട്ടേയില്ലെന്നും ആരെങ്കിലും വാദിക്കാൻ ഇടയാകുമായിരുന്നു.
3. മരിക്കുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടയിലുള്ള ഈ ഇടവേള അക്ഷയത്വത്തിന്റെ മഹത്വം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ശരീരം മരിച്ചുവെന്ന്

പൂർണ്ണമായി തെളിയിക്കപ്പെടാനാണ് വചനം ഒരു ഇടദിവസം കൂടി കാത്തിരുന്നത്.
4. ക്രൂശിലെ മരണം ലോകത്തിന് ബോധ്യപ്പെടാൻ വേണ്ടിയാണ് മൂന്നാം ദിവസം വരെ ഈ കാത്തിരിപ്പ് ഉണ്ടായത്.
5. അതേസമയം, ശരീരം ദ്രവിച്ചുപോകുന്ന അത്രയും നീണ്ട കാലം അവൻ കാത്തിരുന്നതുമില്ല. ദീർഘകാലത്തിന് ശേഷമായിരുന്നു പുനരുത്ഥാനമെങ്കിൽ, അവൻ മറ്റൊരു ശരീരം ധരിച്ചു എന്ന് ആളുകൾ സംശയിക്കുമായിരുന്നു. കാലതാമസം മൂലം സാക്ഷികൾ സംഭവം മറന്നുപോകാനും പുനരുത്ഥാനം വിശ്വസിക്കപ്പെടാതിരിക്കാനും സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പുനരുത്ഥാന വാഗ്ദാനത്തിനായി കാത്തിരുന്നവരെ അനിശ്ചിതത്വത്തിൽ നിർത്താതെ മൂന്നാം ദിവസം തന്നെ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റത്.
6. അവന്റെ വാക്കുകൾ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും, അവനെ കൊന്നവർ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും, ശരീരത്തിന്റെ മരണത്തിന് സാക്ഷ്യം പറയാൻ കഴിഞ്ഞവർ അതേ സ്ഥലത്ത് ഉള്ളപ്പോഴും തന്നെ വചനം തന്റെ ശരീരത്തെ അമർത്ത്യമാക്കി കാണിച്ചു. ഇതിലൂടെ, ശരീരം മരിച്ചത് വചനത്തിന്റെ ദൗർബല്യം കൊണ്ടല്ലെന്നും, മറിച്ച് മരണത്തെ പൂർണ്ണമായി നീക്കം ചെയ്യാനുള്ള രക്ഷകന്റെ ശക്തി വെളിപ്പെടുത്താനാണെന്നും എല്ലാവർക്കും വ്യക്തമായി.

27. മരണത്തിനുമേലുള്ള വിജയം

1. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിലൂടെ മരണം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നതിനും ക്രൂശ് വിജയചിഹ്നമായി മാറിയെന്നതിനും ഏറ്റവും വലിയ തെളിവ് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ നിലപാടാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ മരണത്തെ ഭയപ്പെടാതെ അതിനെ അവഗണിക്കുകയും, ക്രൂശിന്റെ അടയാളത്താൽ മരണത്തെ ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.
2. രക്ഷകന്റെ അവതാരത്തിന് മുൻപ് മരണമെന്നത് വിശുദ്ധന്മാർക്ക് പോലും ഭീതികരമായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു തന്റെ ശരീരം ഉയർപ്പിച്ചതോടെ ആ ഭയം ഇല്ലാതായി. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മരണം തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ വിശ്വാസികൾ ഇന്ന് തയ്യാറാകുന്നു. കാരണം, മരണം തങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയല്ല, മറിച്ച് പുനരുത്ഥാനത്തിലൂടെ അക്ഷയമായ ജീവനിലേക്ക് നയിക്കുകയാണെന്ന് അവർ ഉറപ്പായി അറിയുന്നു.
3. മുമ്പ് മരണത്തിൽ അഹങ്കരിച്ചിരുന്ന പിശാചിന് ഇപ്പോൾ അധികാരമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ അറിയുന്നതിന് മുൻപ് മരണത്തെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നവർ പോലും, വിശ്വാസത്തിൽ വന്നശേഷം അതിനെ സന്തോഷത്തോടെ നേരിടുന്നു. പുരുഷന്മാർ മാത്രമല്ല, സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും പോലും ശരീരശിക്ഷണത്തിലൂടെ മരണത്തെ പരിഹസിക്കാൻ പഠിച്ചിരിക്കുന്നു.
4. ഒരു യുദ്ധവീരനായ രാജാവ് തന്റെ ശത്രുവായ അധിപതിയെ തോൽപ്പിച്ച് കൈകാലുകൾ കെട്ടിയിട്ടാൽ, വഴിപോക്കർ പോലും ആ ശത്രുവിനെ നിന്ദിക്കുകയും അവന്റെ ക്രൂരതയെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുകയും

ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ. രക്ഷകൻ ക്രൂശിൽ മരണത്തെ ജയിച്ച് കീഴ്പ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട് വിശ്വാസികൾ അതിനെ ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നു. "മരണമേ, നിന്റെ വിജയം എവിടെ? കല്ലറയേ, നിന്റെ കൊമ്പെവിടെ?" എന്ന് അവർ പരിഹാസത്തോടെ ചോദിക്കുന്നു.

---

28. അനുഭവത്തിലൂടെയുള്ള ഉറപ്പ്

1. ക്രിസ്തുവിലെ യുവാക്കളും യുവതികളും ഈ ലൗകിക ജീവിതത്തെ അവഗണിച്ച് മരിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നത് മരണത്തിന്റെ ദൗർബല്യത്തിന് ചെറിയ തെളിവല്ല. ഇത് രക്ഷകൻ നേടിയ മഹാവിജയത്തിന്റെ പരസ്യമായ വെളിപ്പെടുത്തലാണ്.
2. മനുഷ്യർ സ്വാഭാവികമായും മരണത്തെയും ശരീരത്തിന്റെ വിഘടനത്തെയും ഭയപ്പെടുന്നവരാണ്. എന്നാൽ ക്രൂശിന്റെ വിശ്വാസം ധരിച്ചവൻ ഈ സ്വാഭാവിക ഭയത്തെ മറികടക്കുന്നു എന്നത് ഏറ്റവും അമ്പരപ്പിക്കുന്ന വസ്തുതയാണ്.
3. തീയ്ക്ക് ദഹിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവമുണ്ടെങ്കിലും, തീയെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന 'അസ്ബെസ്റ്റോസ്' ധരിച്ചാൽ തീ ആ വ്യക്തിയെ ബാധിക്കില്ല. ആ വസ്തുത വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരാൾക്ക് അത് ധരിച്ച് തീയിൽ തൊട്ടുനോക്കിയാൽ തീയുടെ ദൗർബല്യം ബോധ്യമാകും.
4. അതുപോലെ, ബന്ധിക്കപ്പെട്ട ഒരു ശത്രുവിനെ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ജയിച്ചവന്റെ രാജ്യത്തേക്ക് ചെന്നാൽ മതിയല്ലോ. അനേകം വിശ്വാസികൾ ദിനംപ്രതി മരണത്തെ പരിഹസിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടും ഒരാൾ സംശയിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്; എങ്കിലും വ്യക്തമായ ഈ തെളിവിന് മുൻപിൽ മനപ്പൂർവ്വം അവിശ്വാസം പുലർത്തരുത്.

1. 'അസ്ബെസ്റ്റോസ്' ധരിച്ചവൻ തീയുടെ ശക്തിയില്ലായ്മ അറിയുന്നതുപോലെ, മരണത്തിന്റെ ദൗർബല്യം നേരിട്ട് ബോധ്യപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കട്ടെ. അവന്റെ ഉപദേശത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുമ്പോൾ അവർക്ക് മരണത്തിന്മേലുള്ള വിജയം ദർശിക്കാനാകും. പണ്ട് അവിശ്വാസികളായിരുന്ന പലരും ഇന്ന് വിശ്വാസത്തിൽ വന്ന് ക്രിസ്തുവിനായി മരിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നത് ഇതേ അനുഭവം കൊണ്ടാണ്.

29. മരണത്തിനുമേലുള്ള വിജയത്തിന്റെ തെളിവുകൾ

1. സൂര്യോദയം പകലിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ മരണത്തെ ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തുന്നത് അവൻ മരണത്തെ ജയിച്ചു എന്നതിന് വ്യക്തമായ തെളിവാണ്. ക്രൂശിന്റെ അടയാളത്താലും

വിശ്വാസത്താലും വിശ്വാസികൾ മരണത്തിന്റെ സകല ശക്തിയെയും നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്നു.

2. രക്ഷകന്റെ അവതാരത്തിന് മുൻപ് മരണം ഭീതികരമായിരുന്നു; എന്നാൽ അവന്റെ മരണത്തിനും പുനരുത്ഥാനത്തിനും ശേഷം അത് അവഗണിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, ക്രൂശിലേറ്റപ്പെട്ട ക്രിസ്തു തന്നെയാണ് മരണത്തെ നശിപ്പിച്ചതെന്ന് വ്യക്തമാണ്.
3. രാത്രിക്ക് ശേഷം സൂര്യൻ ഉദിച്ച് ഇരുട്ടിനെ നീക്കി പ്രകാശം നൽകുന്നു എന്നതിൽ ആർക്കും സംശയമുണ്ടാകാറില്ല. അതുപോലെ, രക്ഷകന്റെ മാംസധാരണത്തിനും ക്രൂശുമരണത്തിനും ശേഷം മരണം ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ തന്നെയാണ് മരണത്തെ കീഴടക്കിയതെന്നും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിലൂടെ ആ വിജയം പ്രകടമാക്കുന്നതെന്നും നാം തിരിച്ചറിയണം.
4. സ്വഭാവത്താൽ ദുർബലരായ മനുഷ്യർ മരണത്തെ ഭയപ്പെടാതെ അതിലേക്ക് പാഞ്ഞുചെല്ലുന്നതും, പീഡനങ്ങളിൽ തളരാതെ ക്രിസ്തുവിനായി ജീവൻ നൽകാൻ തയ്യാറാകുന്നതും കാണുന്നവർക്ക് ഇതിൽ സംശയമുണ്ടാകില്ല. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും പോലും ക്രിസ്തു നൽകുന്ന വിജയത്താൽ മരണത്തിന്റെ ശക്തിയെ കെടുത്തുന്നുവെന്നത് തിരിച്ചറിയാത്തവൻ മൂഢനും അവിശ്വാസിയുമാണ്.
5. കൊലവിളിച്ചിരുന്ന പാമ്പ് ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ കിടക്കുന്നത് കണ്ടാൽ അത് മരിച്ചുവെന്നും ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നും ആരും സംശയിക്കില്ല. ഒരു സിംഹത്തെ കുട്ടികൾ കളിയാക്കുന്നത് കണ്ടാൽ അതിന് ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല.
6. അതുപോലെ, വിശ്വാസികൾ മരണത്തെ പരിഹസിക്കുകയും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കാണുമ്പോൾ, ക്രിസ്തു മരണത്തെ നശിപ്പിച്ചുവെന്ന കാര്യത്തിൽ ആരും സംശയിക്കരുത്.

30. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം

1. മരണം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നത് ചെറിയൊരു തെളിവല്ല. ക്രിസ്തു തന്റെ ശരീരത്തെ അക്ഷയതയിലേക്ക് ഉയർപ്പിച്ചത് വാദങ്ങളേക്കാൾ ഉപരി വസ്തുതകളാൽ വ്യക്തമാണ്.
2. ക്രിസ്തുവിന്റെ നിമിത്തം എല്ലാവരും മരണത്തെ ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ തന്റെ ശരീരത്തിൽ ആദ്യം അതിനെ കീഴടക്കി എന്ന് വരുന്നു. കർത്താവിന്റെ ശരീരം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മരണം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായി എങ്ങനെ കാണിക്കാനാകും? ഈ സത്യം നേരിട്ട് കാണുന്ന കാര്യങ്ങളിലൂടെ ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.
3. മരിച്ച ഒരാൾക്ക് പിന്നീട് യാതൊരു ശക്തിയും പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല; പ്രവൃത്തിയും അധികാരവും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ്. കാണുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആർക്കും ഇക്കാര്യത്തിൽ വിധികർത്താവാകാം.
4. രക്ഷകൻ ഇന്നും മനുഷ്യരിൽ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, ഗ്രീസിലെന്നപോലെ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലും അനേകരെ തന്റെ

വിശ്വാസത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ല എന്ന് ആർക്കാണ് പറയാനാവുക?

5. മരിച്ച ഒരാൾക്ക് മനുഷ്യരുടെ മനസ്സാക്ഷികളെ സ്വാധീനിക്കാനോ അവരെ പാരമ്പര്യ നിയമങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കാനോ കഴിയില്ല. ക്രിസ്തു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനായതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നും വ്യഭിചാരി വിശുദ്ധനായും കൊലയാളി കരുണയുള്ളവനായും മാറുന്നത്. അവൻ മരിച്ചവനായിരുന്നെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണ് കള്ളദേവന്മാരെയും ഭൂതങ്ങളെയും അടിച്ചോടിക്കാൻ അവന് കഴിയുന്നത്?
6. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ വിഗ്രഹാരാധന നീങ്ങുകയും ദുഷ്ടാത്മാക്കൾ ഭയന്ന് ഓടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് മരിച്ച ഒരാളുടെ പ്രവൃത്തിയല്ല, മറിച്ച് ദൈവത്തിന് മാത്രം കഴിയുന്ന കാര്യമാണ്.
7. ഭൂതങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളും ജീവനുള്ളവയാണെന്നും ക്രിസ്തു മരിച്ചവനാണെന്നും പറയുന്നത് പരിഹാസ്യമാണ്. കാരണം, ജീവനുള്ളതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ആ ഭൂതങ്ങൾ പോലും ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിക്ക് മുന്നിൽ തോറ്റോടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.
8. അനുഭവം കൊണ്ടാണ്.

31. ജീവന്റെ അടയാളമായ പ്രവർത്തനം

1. ശക്തി എന്നത് ജീവന്റെ അടയാളമാണ്. ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത വിഗ്രഹങ്ങളുടെ നിസ്സഹായാവസ്ഥയും, ക്രിസ്തുവിന്റെയും ക്രൂശിന്റെയും അടയാളം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന നിർബന്ധശക്തിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിലൂടെ മരണത്തിനും ഭൂതങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ അധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് തെളിയുന്നു. പുനരുത്ഥാനത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ ആരാധിക്കുന്ന ദേവന്മാരും ആത്മാക്കളും ജീവനുള്ളവരാണെങ്കിൽ അവർ ഈ "മരിച്ച" ക്രിസ്തുവിനെ പുറത്താക്കേണ്ടതായിരുന്നു; എന്നാൽ ക്രിസ്തു അവരെയെല്ലാം അശക്തരാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.
2. മരിച്ച ഒരാൾക്ക് യാതൊരു ശക്തിയും പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നത് സത്യമാണെങ്കിൽ, ദിവസേന മനുഷ്യരെ ഭക്തിയിലേക്കും സദ്ഗുണങ്ങളിലേക്കും നയിക്കുകയും മരണത്തെ നേരിടാൻ അവർക്ക് ശക്തി നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തു എങ്ങനെ മരിച്ചവനാകും? വിഗ്രഹങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ശൂന്യമായി മാറുന്നു. ക്രൂശിന്റെ അടയാളത്താൽ മന്ത്രവാദവും വിഗ്രഹാരാധനയും അവസാനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനെയാണോ അതോ ഒന്നുമറിയാതെ കിടക്കുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളെയാണോ 'മരിച്ചവർ' എന്ന് വിളിക്കേണ്ടത്?
3. ദൈവപുത്രൻ ജീവനുള്ളവനും പ്രവർത്തനശീലനുമാണ്. ദിവസേന അവൻ സകലത്തിന്റെയും രക്ഷ പൂർത്തിയാക്കുന്നു. മരണം അതിന്റെ ശക്തി നഷ്ടപ്പെടുത്തിയെന്നും വിഗ്രഹങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ മരിച്ചവരാണെന്നും തെളിയുന്നതിനാൽ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തെ ഇനി ആരും സംശയിക്കേണ്ടതില്ല.

4. കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവിശ്വാസം പുലർത്തുന്നവർ ദൈവവചനത്തിന്റെ ശക്തിയെ അറിയാത്തവരാണ്. വചനം ഒരു ശരീരം സ്വീകരിച്ചത് എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരണത്തിന് അർപ്പിക്കാനാണെങ്കിലും, ആ ശരീരം മരിച്ച നിലയിൽ തുടരുക അസാധ്യമായിരുന്നു. കാരണം അത് 'ജീവന്റെ ക്ഷേത്രമായി' മാറ്റപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ മർത്ത്യമായ ആ ശരീരം വചനത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്താൽ വീണ്ടും ജീവിച്ചു; അതിന്റെ തെളിവാണ് ഇന്നും അവൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ.

---

32. അദൃശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ ദൃശ്യമായ പ്രവൃത്തികൾ

1. "അവൻ കാണപ്പെടുന്നില്ല" എന്ന കാരണത്താൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവിശ്വാസം പുലർത്തുന്നവർ പ്രകൃതിയുടെ നിയമങ്ങളെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. ദൈവം എല്ലായ്പോഴും അദൃശ്യനാണ്, എന്നാൽ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളിലൂടെയാണ് അവൻ അറിയപ്പെടുന്നത്.
2. പ്രവൃത്തികൾ ഇല്ലെങ്കിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നതിൽ ന്യായമുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രവൃത്തികൾ ഉച്ചത്തിൽ സത്യം വിളിച്ചുപറയുമ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് പുനരുത്ഥാനത്തെ നിഷേധിക്കണം? മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധി മങ്ങിപ്പോയാലും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കും.
3. സൂര്യനെ കാണാൻ കഴിയാത്ത ഒരു അന്ധൻ അതിന്റെ ചൂട് സ്പർശിക്കുമ്പോൾ സൂര്യനുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നതുപോലെ, അവിശ്വാസികളും മറ്റുള്ളവരിലൂടെ വെളിപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി അറിഞ്ഞ് പുനരുത്ഥാനത്തെ അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.
4. ക്രിസ്തു മരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂതങ്ങൾ അവനെ അനുസരിക്കുമായിരുന്നില്ല. അവന്റെ നാമം വിളിക്കുമ്പോൾ അവ പുറത്താക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ജീവിക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. മനുഷ്യർ കാണാത്തതുപോലും കാണുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് ക്രിസ്തു മരിച്ചവനാണെങ്കിൽ അത് തിരിച്ചറിയാനും അവനെ ധിക്കരിക്കാനും കഴിയുമായിരുന്നു.
5. എന്നാൽ ക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്ന് ആത്മാക്കൾ കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവ ഭയന്നോടുകയും "നീ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധനാകുന്നു, ദൈവപുത്രനേ ഞങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കരുതേ" എന്ന് നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.
6. ഭൂതങ്ങൾ അവനെ സമ്മതിക്കുകയും പ്രവൃത്തികൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ആരും സത്യത്തിനെതിരെ നിൽക്കരുത്. രക്ഷകൻ തന്റെ ശരീരം ഉയർത്തിയതും അവൻ ദൈവത്തിന്റെ സത്യപുത്രനാണെന്നതും വ്യക്തമാണ്. ലോകത്തെ പിതാവിനെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കാനും മരണത്തെ ശൂന്യമാക്കാനും അക്ഷയത്വം നൽകാനും വേണ്ടിയാണ് അവൻ ശരീരം സ്വീകരിച്ചത്. തന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിലൂടെ

അവൻ നമുക്ക് അക്ഷയത്വത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം നൽകുകയും ക്രൂശിലൂടെ മരണത്തിന്മേൽ വിജയം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

33. യഹൂദരുടെ അവിശ്വാസവും പ്രവചനങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണവും

1. രക്ഷകൻ തന്റെ പുനരുത്ഥാനവും മരണത്തിന്മേലുള്ള വിജയവും വ്യക്തമായി തെളിയിച്ചിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, യഹൂദരുടെ അവിശ്വാസത്തെയും ജാതികളുടെ പരിഹാസത്തെയും നമുക്ക് തിരുത്താം.
2. ദൈവവചനം മനുഷ്യനായിത്തീർന്നതും ക്രൂശുമരണം വരിച്ചതുമാണ് യഹൂദർക്കും ജാതികൾക്കും അംഗീകരിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള കാര്യങ്ങൾ. എന്നാൽ നമ്മുടെ പക്കലുള്ള തെളിവുകൾ പകൽപോലെ വ്യക്തമായതിനാൽ ഈ വാദങ്ങളെ നമുക്ക് നേരിടാം.
3. യഹൂദർ വിശ്വസിക്കുന്ന തിരുവെഴുത്തുകൾ തന്നെ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തെ ഖണ്ഡിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രവാചകന്മാർ കന്യകയിൽ നിന്നുള്ള ജനനത്തെക്കുറിച്ച് മുൻകൂട്ടി പ്രവചിച്ചിരുന്നു: "കന്യക ഗർഭം ധരിച്ച് ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും; അവന് 'ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ' എന്നർത്ഥമുള്ള ഇമ്മാനുവേൽ എന്ന് പേരിടും." [യെശയ്യാ 7:14]
4. യഹൂദർ ആദരിക്കുന്ന മോശെയും രക്ഷകന്റെ അവതാരത്തെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്: "യാക്കോബിൽ നിന്ന് ഒരു നക്ഷത്രം ഉദിക്കും, ഇസ്രായേലിൽ നിന്ന് ഒരു മനുഷ്യൻ ഉയരും." [സംഖ്യാ 24:17] കൂടാതെ, "അവന്റെ സന്തതിയിൽ നിന്ന് ഒരു മനുഷ്യൻ പുറപ്പെടും; അവൻ അനേകം ജനങ്ങൾക്ക് കർത്താവാകും" എന്നും പ്രവചിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു കുട്ടിക്ക് അച്ഛനെന്നോ അമ്മയെന്നോ വിളിക്കാൻ പ്രായമാകുന്നതിന് മുൻപേ അവൻ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുമെന്ന് യെശയ്യാവും പ്രവചിച്ചു. [യെശയ്യാ 8:4]
5. വരാനിരിക്കുന്നവൻ കേവലം ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമല്ല, സകലത്തിന്റെയും കർത്താവാണെന്നും പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. "കർത്താവ് ഒരു ലഘുമേഘത്തിന്മേൽ ഇരുന്നു മിസ്രയീമിലേക്ക് വരും" എന്ന വചനം വചനത്തിന്റെ ആഗമനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. "മിസ്രയീമിൽ നിന്ന് ഞാൻ എന്റെ പുത്രനെ വിളിച്ചു" എന്ന് പിതാവായ ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തതും ഇതിനെ ശരിവയ്ക്കുന്നു. [ഹോശേയ 11:1]

---

34. പീഡാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ

1. രക്ഷകന്റെ മരണവും തിരുവെഴുത്തുകളിൽ വ്യക്തമായി പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തന്റെ സ്വന്തം തെറ്റുകൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് എല്ലാവരുടെയും രക്ഷയ്ക്കും അമർത്ത്യതയ്ക്കുമായാണ് അവൻ ഈ പീഡനങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതെന്ന് പ്രവാചകന്മാർ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു. യഹൂദർ അവനോട് ചെയ്യുന്ന അപമാനങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളിൽ മൗനമാക്കിയില്ല.

2. പ്രവാചകവചനങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "അവൻ അടിക്കപ്പെട്ടവനും ദൗർബല്യം സഹിക്കാൻ അറിയുന്നവനുമായിരുന്നു... അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ വഹിക്കുന്നു; നമ്മുടെ സമാധാനത്തിനായി അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു; അവന്റെ ചാട്ടവാറടികളാൽ നാം സുഖപ്പെട്ടു." [യെശയ്യാ 53:3-5] വചനത്തിന്റെ കരുണ നോക്കുക: നാം ബഹുമാനം പ്രാപിക്കേണ്ടതിനായി അവൻ അപമാനിക്കപ്പെട്ടു.
3. "നാം എല്ലാവരും ആടുകളെപ്പോലെ വഴിതെറ്റിപ്പോയിരുന്നു; കർത്താവ് നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കായി അവനെ ഏൽപ്പിച്ചു" എന്നും തിരുവെഴുത്ത് പറയുന്നു. ഒരു കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ അവൻ മൗനമായി മരണത്തിന് കീഴടങ്ങി.
4. അവന്റെ കഷ്ടതകൾ കണ്ട് അവനെ വെറുമൊരു സാധാരണ മനുഷ്യനായി ആരും കരുതരുത്. മനുഷ്യന്റെ സംശയങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി കണ്ട് തിരുവെഴുത്ത് ചോദിക്കുന്നു: "അവന്റെ ജനനം ആര് വിവരിക്കും? അവന്റെ ജീവൻ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് എടുത്തു കളഞ്ഞു." ജനത്തിന്റെ ദുഷ്ടത നിമിത്തമാണ് അവൻ മരണത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെട്ടത്. അവൻ ഒരു തെറ്റും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ദുഷ്ടന്മാരോടും ധനവാന്മാരോടും കൂടെ അവന് കല്ലറ നൽകപ്പെട്ടു. [യെശയ്യാ 53:8-9]

35. ക്രൂശിലെ മരണം: പ്രവചനവും യാഥാർത്ഥ്യവും

1. രക്ഷകന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചുകഴിഞ്ഞു; ഇനി ക്രൂശിനെക്കുറിച്ച് തിരുവെഴുത്തുകൾ എന്ത് പറയുന്നു എന്ന് നോക്കാം. വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാർ ഇക്കാര്യം അത്യന്തം വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.
2. ആദ്യം മോശെ തന്നെ ഇപ്രകാരം മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ ജീവൻ നിങ്ങളുടെ കണ്ണിനു മുൻപിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കാണും; എന്നാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കില്ല."
3. തുടർന്ന് പ്രവാചകനായ യെരമ്യാവ് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു: "അറുക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന നിരപരാധിയായ കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെയായിരുന്നു ഞാൻ... 'അവന്റെ ആഹാരത്തിൽ മരം ഇടുക (അവനെ മരത്തിൽ തറയ്ക്കുക), ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തുനിന്ന് അവനെ മായ്ച്ചുകളയുക' എന്ന് അവർ എനിക്കെതിരെ ദുഷ്ടാലോചന നടത്തി." [യെരമ്യാ 11:19]
4. സങ്കീർത്തനക്കാരനും ഇത് ശരിവയ്ക്കുന്നു: "അവർ എന്റെ കൈകളും കാലുകളും കുത്തി; എന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ അവർ പങ്കിട്ടു; എന്റെ അങ്കിക്കായി അവർ ചീട്ടിട്ടു." [സങ്കീർത്തനം 22:16-18]
5. മരത്തിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട നിലയിലുള്ള മരണം ക്രൂശുമരണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. കൈകളും കാലുകളും കുത്തിത്തുളയ്ക്കപ്പെടുന്ന മരണം ക്രൂശിൽ മാത്രമേ സംഭവിക്കൂ.
6. രക്ഷകൻ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചതോടെ സകല ജാതികളും ദൈവത്തെ അറിയാൻ തുടങ്ങി. ഈ മാറ്റവും തിരുവെഴുത്ത് പ്രവചിച്ചിരുന്നു: "യിശ്ശായിയുടെ വേരുണ്ടാകും; ജാതികളെ ഭരിക്കാൻ എഴുന്നേൽക്കുന്നവൻ; അവനിൽ ജാതികൾ പ്രത്യാശ വെക്കും." [യെശയ്യാ 11:10]

7. യഹൂദരുടെ അവിശ്വാസത്തെ ഖണ്ഡിക്കാൻ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഇനിയും തെളിവുകളുണ്ട്. ബൈബിളിലെ ഏത് നീതിമാനാണ് കന്യകയിൽ നിന്ന് മാത്രം ജനിച്ചിട്ടുള്ളത്? ആബേൽ മുതൽ യോശിയാ വരെയുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകന്മാർക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും പിതാക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പുരുഷസഹായമില്ലാതെ കന്യകയിൽ നിന്ന് മാത്രം ജനിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം ഒരു വലിയ അടയാളമായി പ്രവാചകൻ ഉയർത്തിക്കാട്ടി.
8. ആകാശത്തിലെ ഒരു നക്ഷത്രം ആരുടെ ജനനത്തെയാണ് ലോകത്തെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളത്? മോശെയുടെ ജനനം മാതാപിതാക്കൾ ഒളിപ്പിച്ചു വെച്ചു; ദാവീദിന്റെ ജനനം അയൽക്കാർ പോലും അറിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത് മനുഷ്യനല്ല, മറിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള നക്ഷത്രമാണ്.

---

36. ക്രിസ്തുവിന്റെ അതിശയകരമായ രാജത്വം

1. അച്ഛാ എന്നോ അമ്മ എന്നോ വിളിക്കാൻ പ്രായമാകുന്നതിന് മുൻപേ ശത്രുക്കളെ ജയിച്ച ഏത് രാജാവാണ് ചരിത്രത്തിലുള്ളത്? ദാവീദും ശലോമോനും യോവാശുമെല്ലാം പ്രായമായ ശേഷമാണ് ഭരണം തുടങ്ങിയത്. കുഞ്ഞായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവർക്ക് മാതാപിതാക്കളെ വിളിക്കാനുള്ള ശേഷിയുണ്ടായിരുന്നു.
2. എന്നാൽ ജനനത്തിന് മുൻപേ രാജ്യം ഭരിക്കുകയും ശത്രുക്കളെ കീഴടക്കുകയും ചെയ്തവൻ ആരാണ്? യഹൂദർ തന്നെ ചിന്തിച്ചു നോക്കട്ടെ— സകല ജാതികളും പ്രത്യാശ വെച്ച, എല്ലായിടത്തും സമാധാനം കൊണ്ടുവന്ന ഒരു രാജാവ് ഇസ്രായേൽ ചരിത്രത്തിൽ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ?
3. യെരൂശലേം നിലനിന്നിരുന്ന കാലം മുഴുവൻ അയൽരാജ്യങ്ങളുമായി യുദ്ധത്തിലായിരുന്നു. അശ്ശൂര്യരും ബാബിലോന്യരും മിസ്രയീമ്യരും അവരെ നിരന്തരം പീഡിപ്പിച്ചു. ദാവീദും യോശിയായും ഹിസ്കിയായും എല്ലാം യുദ്ധങ്ങളാൽ വലഞ്ഞിരുന്നു. ജാതികളും ഇസ്രായേലും തമ്മിൽ സൗഹൃദം അന്ന് അസാധ്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ "ജാതികൾ പ്രത്യാശ വെക്കുന്നവൻ" ക്രിസ്തുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല.
4. പുരാതന പിതാക്കന്മാരിൽ ആരാണ് സകലത്തിന്റെയും രക്ഷയ്ക്കായി ക്രൂശിൽ മരിച്ചത്? ലോകത്തിന്റെ സൗഖ്യത്തിനായി മുറിവേറ്റ നീതിമാൻ ആരാണ്? വിഗ്രഹങ്ങളെ തകർക്കാനായി മിസ്രയീമിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന രാജാവ് ആരുണ്ട്? അബ്രാഹവും മോശെയും അവിടെ പോയെങ്കിലും വിഗ്രഹാരാധന അവസാനിച്ചില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനത്തോടെ മിസ്രയീമിലെ വിഗ്രഹങ്ങൾ പോലും വിറച്ചു വീണു.

37. പ്രവചനങ്ങളിലെ വചനത്തിന്റെ മഹിമ

1. തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പറയുന്ന നീതിമാന്മാരിൽ ആരുടെ കൈകാലുകളാണ് കുത്തപ്പെട്ടത്? ആരെങ്കിലും സകലർക്കും വേണ്ടി മരത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ട് ബലിയായോ? അബ്രഹാമും ഇസഹാക്കും യാക്കോബും ദാവീദുമെല്ലാം തങ്ങളുടെ കിടക്കയിൽ സമാധാനമായാണ് മരിച്ചത്. മോശെയും അഹരോനും പർവ്വതത്തിൽ വെച്ച് മരിച്ചു. യെശയ്യാവ് വധിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും മരത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ടില്ല; യെരമ്യാവ് പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും ശിക്ഷാവിധിയിലൂടെയല്ല മരിച്ചത്.
2. ഇവരെല്ലാവരും സാധാരണ മനുഷ്യരായിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുവെഴുത്ത് സകലർക്കും വേണ്ടി സഹിക്കുന്നവനെ വെറും "മനുഷ്യൻ" എന്നല്ല, "സകലത്തിന്റെയും ജീവൻ" എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. "അവന്റെ ജനനത്തെ ആര് വിവരിക്കും?" എന്ന് വചനത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ വംശാവലി വിവരിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും, ജീവനായവന്റെ (ക്രിസ്തുവിന്റെ) ജനനം വിവരിക്കാൻ കഴിയാത്തതാണെന്ന് തിരുവെഴുത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.
3. കന്യകയിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനായി ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ച നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവല്ലാതെ മറ്റാരെയാണ് ഈ പ്രവചനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്? ശരീരത്തിൽ അവന് ഒരു മനുഷ്യൻ പിതാവായി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് അവന്റെ ജനനത്തിന്റെ വംശവിവരം ദുർഗ്രഹമായിരിക്കുന്നത്.
4. ദാവീദിന്റെയോ മോശെയുടെയോ വംശാവലി പോലെ രക്ഷകന്റെ ജനനത്തെ വിവരിക്കാനാവില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്ന വചനത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു നക്ഷത്രം ഉദിച്ചത് ഏറ്റവും ഉചിതമാണ്. സൃഷ്ടിയുടെ രാജാവ് വരുമ്പോൾ സകല സൃഷ്ടിയും അത് തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ടല്ലോ.
5. അവൻ യഹൂദ്യയിൽ ജനിച്ചപ്പോൾ പർഷ്യയിൽ നിന്ന് ജ്ഞാനികൾ അവനെ ആരാധിക്കാൻ വന്നു. ശരീരത്തിൽ വെളിപ്പെടുന്നതിന് മുൻപേ അവൻ വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കും ഭൂതങ്ങൾക്കും മേൽ വിജയം നേടിയിരുന്നു. ഇന്ന് എല്ലാ ജാതികളും തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുവിൽ പ്രത്യാശ വെക്കുന്നത് നമുക്ക് നേരിട്ട് കാണാവുന്നതാണ്.
6. സകലത്തിന്റെയും കർത്താവ് ശരീരമാകുന്ന മേഘത്തിന്മേൽ സവാരി ചെയ്ത് മിസ്രയീമിലെ അദൈവത്വത്തെയും വിഗ്രഹങ്ങളെയും ശൂന്യമാക്കി. എല്ലാവരെയും തന്റെ അടുക്കലേക്കും പിതാവിലേക്കും അവൻ നയിച്ചു.
7. സൂര്യനും സകല സൃഷ്ടികളും സാക്ഷികളായിരിക്കെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടത് അവൻ തന്നെയാണ്. യഹൂദർ വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, സകലത്തിന്റെയും രക്ഷയ്ക്കായി തന്റെ ശരീരം ബലിയായി അർപ്പിച്ച "സകലത്തിന്റെയും ജീവൻ" ക്രിസ്തുവാണ്.

38. ദൈവത്തിന്റെ വരവും അത്ഭുതങ്ങളും

1. പ്രവാചകന്മാർ ആരെക്കുറിച്ചാണ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്: "എന്നെ അന്വേഷിക്കാത്തവർക്ക് ഞാൻ വെളിപ്പെട്ടു; എന്നെ ചോദിക്കാത്തവർ എന്നെ കണ്ടെത്തി; അനുസരണമില്ലാത്ത ജനത്തോട് ഞാൻ എന്റെ കൈകൾ നീട്ടി." [യെശയ്യാ 65:1-2]
2. വെളിപ്പെട്ട ആ വ്യക്തി ആരാണെന്ന് യഹൂദർ പറയട്ടെ. അത് ഒരു പ്രവാചകനാണെങ്കിൽ അവൻ എപ്പോൾ മറഞ്ഞു, എപ്പോൾ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു? ക്രൂശിൽ കൈകൾ നീട്ടിയ മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ ആരുണ്ട്? അശരീരിയായ ദൈവവചനം നമ്മുടെ നിമിത്തം ശരീരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് സഹിച്ചതാണ് ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം.
3. മറ്റൊരു പ്രവചനം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "തളർന്ന കൈകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക... ഭയപ്പെടേണ്ട, ഇതാ നമ്മുടെ ദൈവം വരുന്നു; അവൻ നമ്മെ രക്ഷിക്കും. അപ്പോൾ അന്ധരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെടും, ബധിരർ കേൾക്കും, മുടന്തൻ മാൻപേടയെപ്പോലെ ചാടും." [യെശയ്യാ 35:3-6]
4. ഈ പ്രവചനം ദൈവത്തിന്റെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, അതിന്റെ അടയാളങ്ങളെയും സമയത്തെയും കുറിച്ചും കൃത്യമായി പറയുന്നു. അന്ധർക്ക് കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നതും മുടന്തർ നടക്കുന്നതും ദൈവത്തിന്റെ ഭൂമിയിലെ വാസത്തോടാണ് ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇസ്രായേൽ ചരിത്രത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന് മുൻപ് എന്നെങ്കിലും ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
5. നയ്മാൻ എന്ന കുഷ്ഠരോഗി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയോ ഏലിയാവും എലീശായും മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ജനനാന്ധന് കാഴ്ച ലഭിച്ചതായോ ബധിരർ കേട്ടതായോ പഴയനിയമത്തിൽ ഒരിടത്തും പറയുന്നില്ല. അത്ര വലിയ അത്ഭുതങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ തിരുവെഴുത്ത് അത് രേഖപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.
6. ദൈവവചനം ശരീരത്തിൽ അവതരിച്ചപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചത്. മുടന്തൻ നടന്നതും ബധിരർ കേട്ടതും ജനനാന്ധൻ കണ്ടതും യേശു വന്നപ്പോഴാണ്. അത് കണ്ട യഹൂദർ തന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി: "ലോകം ആരംഭിച്ചത് മുതൽ ജനനാന്ധന്റെ കണ്ണു തുറന്നതായി ആരും കേട്ടിട്ടില്ല; ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ലെങ്കിൽ അവന് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല." [യോഹന്നാൻ 9:32-33]

39. ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനവും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനവും

1. ഇത്രയും വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടായിട്ടും, "ദൈവവചനം ഇനിയും വന്നിട്ടില്ല, ഞങ്ങൾ ഇനിയും കാത്തിരിക്കുകയാണ്" എന്ന് യഹൂദർ വാദിക്കുന്നത് ലജ്ജയില്ലാത്ത പ്രവൃത്തിയാണ്.
2. എന്നാൽ ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ രക്ഷകന്റെ ആഗമനസമയത്തെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ തീയതി സഹിതം പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അകൃത്യങ്ങളെ മായ്ച്ചുകളയാനും നിത്യനീതി കൊണ്ടുവരാനും "പരിശുദ്ധാതി പരിശുദ്ധനെ"

(Most Holy) അഭിഷേകം ചെയ്യാനുമായി എഴുപത് ആഴ്ചകൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് അവൻ രേഖപ്പെടുത്തി. യെരൂശലേം പുനർനിർമ്മിക്കാനുള്ള കല്പന മുതൽ പ്രഭുവായ ക്രിസ്തു വരെയുള്ള സമയം അവൻ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു. [ദാനിയേൽ 9:24-25]

3. മറ്റ് പ്രവചനങ്ങളെ യഹൂദർക്ക് വേണമെങ്കിൽ വ്യാഖ്യാന ഭേദങ്ങളിലൂടെ ഭാവിയിലേക്ക് മാറ്റിവയ്ക്കാം. എന്നാൽ ഇതിനെ അവർ എങ്ങനെ നേരിടും? ഇവിടെ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് വെറുമൊരു മനുഷ്യനല്ല, "പരിശുദ്ധാതി പരിശുദ്ധൻ" ആണ്. അവൻ വരുമ്പോൾ ഇസ്രായേലിലെ ദർശനങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും അവസാനിക്കുമെന്നും പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
4. ദാവീദും ശലോമോനും ഹിസ്കിയാവുമെല്ലാം അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവെങ്കിലും അന്ന് പ്രവചനങ്ങൾ അവസാനിച്ചില്ല; യെരൂശലേം നശിച്ചതുമില്ല. അവരെ ആരും "പരിശുദ്ധാതി പരിശുദ്ധൻ" എന്ന് വിളിച്ചിട്ടുമില്ല.
5. ബാബിലോൺ പ്രവാസകാലത്ത് യെരൂശലേം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാലാണ് പ്രവചനങ്ങൾ മുടങ്ങിയതെന്ന് അവർ വാദിച്ചാൽ അത് തെറ്റാണ്. കാരണം പ്രവാസകാലത്തും ദാനിയേലും യെരമ്യാവും യെഹെസ്കേലുമെല്ലാം പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

---

40. പ്രവചനങ്ങളുടെ അന്ത്യവും ജാതികളുടെ വിളിയും

1. പരിശുദ്ധാതി പരിശുദ്ധനായ ക്രിസ്തു വന്നപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഇസ്രായേലിൽ പ്രവാചകനും ദർശനവും അവസാനിച്ചത്. ഇന്ന് യെരൂശലേം പഴയതുപോലെ നിലനിൽക്കുന്നില്ല; അവർക്ക് പുതിയ പ്രവാചകന്മാരോ ദർശനങ്ങളോ ഇല്ല. ഇത് വചനം വന്നുകഴിഞ്ഞു എന്നതിന്റെ വലിയ തെളിവാണ്.
2. ലക്ഷ്യമായവൻ വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അടയാളങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ല. സത്യം വെളിപ്പെടുമ്പോൾ നിഴലിന് സ്ഥാനമില്ല. യഥാർത്ഥ നീതി കൊണ്ടുവരുന്നവൻ വരുവോളം മാത്രമാണ് പ്രവചനങ്ങളുടെയും യെരൂശലേമിന്റെയും ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നത്.
3. ക്രിസ്തു അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടതോടെ യഹൂദരാജ്യം അവസാനിച്ചു. "യൂദയിൽ നിന്ന് ഭരണാധികാരി വിട്ടുപോകില്ല, അവനുവേണ്ടി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (ശീലോ) വരുവോളം; അവൻ ജാതികളുടെ പ്രതീക്ഷയാകുന്നു" എന്ന യാക്കോബിന്റെ പ്രവചനം ഇവിടെ പൂർത്തിയാകുന്നു. [ഉല്പത്തി 49:10]
4. "നിയമവും പ്രവാചകന്മാരും യോഹന്നാൻ വരെ പ്രവചിച്ചു" എന്ന് രക്ഷകൻ തന്നെ അരുളിച്ചെയ്തു. യഹൂദരുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോഴും രാജാവോ പ്രവാചകനോ ദർശനമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് ക്രിസ്തുവിനെ നിഷേധിക്കാം. എന്നാൽ ഇന്നവർക്ക് രാജാവുമില്ല, നഗരവും ആലയവും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും അവർ ക്രിസ്തുവിനെ നിഷേധിക്കുന്നത് ദുഷ്ടബുദ്ധി കൊണ്ടാണ്.
5. ജാതികൾ ഇന്ന് വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് അബ്രഹാമിന്റെ ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശ വയ്ക്കുന്നു. യഹൂദർ അപമാനിച്ച അതേ വചനത്തെ ജാതികൾ

ബഹുമാനിക്കുന്നു. തിരുവെഴുത്തുകൾ പ്രവചിച്ച കർത്താവ് ലോകത്തിൽ പ്രകാശിച്ചുവെന്ന് അവർ എന്തുകൊണ്ടാണ് അംഗീകരിക്കാത്തത്? "കർത്താവായ ദൈവം ഞങ്ങളിലേക്ക് പ്രകാശിച്ചു" എന്നും "അവൻ തന്റെ വചനം അയച്ച് അവരെ സൗഖ്യമാക്കി" എന്നും തിരുവെഴുത്ത് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. [സങ്കീർത്തനം 107:20, 118:27]

6. സൂര്യൻ പ്രകാശിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടും സൂര്യനില്ലെന്ന് പറയുന്ന ബുദ്ധിഭ്രാന്തനെപ്പോലെയാണ് യഹൂദരുടെ നിലപാട്. ക്രിസ്തു വന്നാൽ ഇനി എന്താണ് ചെയ്യാനുള്ളത്? ജാതികൾ ഇതിനകം വിളിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. വിഗ്രഹാരാധന അവസാനിക്കുകയും മരണം നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.
7. ക്രിസ്തു ചെയ്യേണ്ടതായി ഇനിയും എന്ത് ബാക്കിയുണ്ട്? അവരുടെ ഇടയിൽ രാജാവോ പ്രവാചകനോ യാഗമോ ഇല്ല; എന്നാൽ ഭൂമി മുഴുവൻ ദൈവത്തിന്റെ അറിവുകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജാതികൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവത്തിൽ അഭയം തേടുന്നു.
8. ക്രിസ്തു വന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്നും അവൻ തന്റെ വെളിച്ചത്താൽ സകലത്തെയും പ്രകാശിപ്പിച്ചുവെന്നും ഈ വാദങ്ങളിലൂടെ വ്യക്തമാണ്. തിരുവെഴുത്തുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യഹൂദരുടെ അവിശ്വാസം പൂർണ്ണമായും ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

41. ഗ്രീക്കർക്കുള്ള മറുപടിയും ലോഗോസ് സിദ്ധാന്തവും

1. ജാതികൾ (ഗ്രീക്കർ) ക്രിസ്തുവിന്റെ അവതാരത്തെ പരിഹസിക്കുന്നത് അത്ഭുതകരമാണ്. അവർ കല്ലിനെയും മരത്തെയും ദൈവങ്ങളായി ആരാധിക്കുമ്പോൾ, ഏറ്റവും യുക്തിസഹമായ വചനത്തിന്റെ അവതാരത്തെ അപമാനമായി കാണുന്നു.
2. ലോഗോസ് അഥവാ ദൈവവചനം എന്ന സങ്കൽപ്പത്തെ ഗ്രീക്കർ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അവൻ സർവ്വവിശ്വത്തിന്റെ ഭരണാധികാരിയാണെന്നും സകലവും അവനാൽ പ്രകാശിക്കുന്നുവെന്നും അവർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നമ്മുടെ വാദത്തിലും അവർക്ക് അസംബന്ധം കണ്ടെത്താനാവില്ല.
3. വചനം ശരീരത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു എന്ന് പറയുന്നതിനെ പരിഹസിക്കുന്നവർ വചനത്തിന്റെ ശക്തിയെ നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.
4. സർവ്വവിശ്വമൊട്ടാകെ വചനം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ ഒരു മനുഷ്യശരീരത്തിലും ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയുന്നതിൽ എന്താണ് തെറ്റുള്ളത്?
5. ഗ്രീക്ക് ദാർശനികർ സർവ്വവിശ്വത്തെ ഒരു "മഹാശരീരം" എന്ന് വിളിക്കാറുണ്ട്. വചനം ആ മഹാശരീരത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ മനുഷ്യശരീരത്തിലും അവൻ വസിക്കുന്നു എന്ന് സമ്മതിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് മടി തോന്നേണ്ടതില്ല.
6. വചനം സർവ്വവിശ്വത്തോട് ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അതിന്റെ ചലനത്തിന് കാരണമാകുന്നതും യുക്തിസഹമാണെങ്കിൽ, ഒരു മനുഷ്യശരീരത്തിൽ വസിക്കുന്നതിനെയും പരിഹസിക്കരുത്.

7. മനുഷ്യവംശം ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം തന്നെയാണ്. പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ വചനത്തിന്റെ പ്രഭാവം വെളിപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ മനുഷ്യരിലൂടെ അവൻ തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ യാതൊരു അയോഗ്യതയുമില്ല.

---

42. വചനത്തിന്റെ സാന്നിധ്യവും മനുഷ്യശരീരവും

1. മനുഷ്യൻ തന്റെ ശരീരമാകെ ജീവിക്കുമ്പോഴും ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗത്തിലൂടെ (ഉദാഹരണത്തിന് നാവിലൂടെ) സംസാരിക്കുന്നു. അത് മനസ്സിന്റെ മഹത്വത്തെ കുറയ്ക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ സർവ്വവിശ്വത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന വചനം മനുഷ്യശരീരത്തെ ഒരു ഉപകരണമാക്കി മാറ്റിയതിൽ അസംബന്ധമില്ല.
2. സൃഷ്ടി ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായതുകൊണ്ടാണ് അവതാരത്തെ നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നതെങ്കിൽ, പ്രപഞ്ചത്തെയും നിങ്ങൾ തള്ളിക്കളയേണ്ടി വരും. കാരണം പ്രപഞ്ചവും ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് വചനത്താലാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത്.
3. പ്രപഞ്ചത്തിൽ വചനത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം അസംബന്ധമല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യനിലും അത് അസംബന്ധമല്ല.
4. "അവനിൽ നാം ജീവിക്കുകയും ചലിക്കുകയും നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" എന്ന് നിങ്ങളുടെ തന്നെ എഴുത്തുകാർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.
5. വചനം സർവ്വവ്യാപിയാണെങ്കിൽ താൻ വസിക്കുന്ന ഒന്നിലൂടെ തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അവിശ്വസിക്കേണ്ടതില്ല.
6. വചനം സൂര്യനിലൂടെയോ നക്ഷത്രങ്ങളിലൂടെയോ സംസാരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യരിലൂടെ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്താൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ മനുഷ്യശരീരത്തെ അവൻ തന്റെ ഉപകരണമാക്കി.
7. മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഒരു അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ്. വചനം തന്റെ സർവ്വവ്യാപിത്വം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഒരു മനുഷ്യോപകരണം ഉപയോഗിക്കുന്നത് അവന്റെ സാരത്തെ താഴ്ത്തിക്കെട്ടുന്നില്ല.

---

43. അവതാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും രൂപവും

1. എന്തുകൊണ്ടാണ് സൂര്യനിലോ ചന്ദ്രനിലോ വെളിപ്പെടാതെ അവൻ മനുഷ്യനായി വന്നു എന്ന് ചിലർ ചോദിക്കുന്നു. കർത്താവ് തന്റെ പ്രതാപം പ്രദർശിപ്പിക്കാനല്ല, മറിച്ച് പീഡിതരായ മനുഷ്യരെ സുഖപ്പെടുത്താനും പഠിപ്പിക്കാനുമാണ് വന്നത്.
2. പ്രദർശനം ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ വെറുതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അപ്രത്യക്ഷനാകും. എന്നാൽ സുഖപ്പെടുത്താൻ വരുന്നവൻ രോഗികൾക്ക് സഹിക്കാവുന്ന രീതിയിൽ അവർക്കിടയിൽ വസിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ

പൂർണ്ണപ്രകാശത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാൽ മനുഷ്യർക്ക് അത് താങ്ങാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു.

3. പ്രപഞ്ചത്തിൽ മറ്റൊന്നും സ്രഷ്ടാവിനെ മറന്നിട്ടില്ല. സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും തങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റിക്കാതെ വചനത്തെ അനുസരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യർ മാത്രമാണ് ദൈവത്തെ നിരസിക്കുകയും സത്യത്തിന് പകരം വിഗ്രഹങ്ങളെ സങ്കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത്.
4. മനുഷ്യർക്ക് പ്രപഞ്ചത്തിലെ വചനത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, അവൻ മനുഷ്യനായി വന്ന് പ്രവർത്തിച്ചു. അദൃശ്യശക്തിയെ കാണാൻ കഴിയാത്തവർക്ക് തങ്ങളോട് സാമ്യമുള്ള ഒരു ശരീരത്തിലൂടെ ദൈവത്തെ ധ്യാനിക്കാൻ ഇത് അവസരമൊരുക്കി.
5. മനുഷ്യരെന്ന നിലയിൽ, ഒരേ സ്വഭാവമുള്ള ശരീരത്തിലൂടെ വെളിപ്പെട്ട ദൈവിക പ്രവൃത്തികൾ കണ്ടപ്പോൾ പിതാവായ ദൈവത്തെ നേരിട്ട് അറിയാൻ മനുഷ്യർക്ക് എളുപ്പമായി.
6. വചനം പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ പങ്കാളിയാകാതെ അതിനെ നയിക്കുന്നതുപോലെ, ശരീരത്തിലും അതിന്റെ ദൗർബല്യങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാകാതെ അതിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.
7. ഗ്രീക്കുകാർ ബഹുമാനിക്കുന്ന പ്ലേറ്റോ പറഞ്ഞതുപോലെ, പ്രപഞ്ചം അപകടത്തിലാകുമ്പോൾ അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവ് ആത്മാവിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിച്ച് രക്ഷിക്കാൻ വരുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗം തെറ്റുകളാകുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ വചനം മനുഷ്യനായി വന്ന് അവരെ രക്ഷിച്ചു എന്ന് പറയുന്നതിൽ എന്ത് അവിശ്വാസമാണുള്ളത്?

44. എന്തുകൊണ്ട് ഒരു 'കല്പന' വഴി പുനഃസ്ഥാപിച്ചില്ല?

1. ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് വെറുമൊരു വചനത്താലാണെങ്കിൽ (Fiat), അവനെ പുനഃസ്ഥാപിക്കാനും അതേ മാർഗ്ഗം ഉപയോഗിക്കാമായിരുന്നില്ലേ എന്ന് ഗ്രീക്കർ ചോദിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ, ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്ന് ഒരു വസ്തുവിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതും, നിലനിൽക്കുന്ന ഒന്നിനെ നവീകരിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്.
2. സൃഷ്ടിസമയത്ത് ഒന്നും നിലവിലില്ലാത്തതിനാൽ വെറുമൊരു കല്പന മതിയായിരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവനിൽ വേരൂന്നിയ 'മരണത്തിന്' ഒരു യഥാർത്ഥ ചികിത്സ ആവശ്യമായി വന്നു. അതിനാൽ വൈദ്യൻ രോഗിയായ മനുഷ്യന്റെ അടുക്കൽ നേരിട്ട് വരുന്നത് അനിവാര്യമായിത്തീർന്നു.
3. രക്ഷ ആവശ്യമായിരുന്നത് നിലനില്പില്ലാത്തവർക്കായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് നാശത്തിലേക്ക് പോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന മനുഷ്യവംശത്തിനായിരുന്നു. അതിനാൽ വചനം മനുഷ്യോപകരണം ഉപയോഗിച്ചതിൽ അസംബന്ധമില്ല.
4. മനുഷ്യനെ ബാധിച്ചിരുന്ന അഴിമതി ശരീരത്തിന് പുറത്തുള്ള ഒന്നായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് അത് ശരീരത്തോട് ഒട്ടിച്ചേർന്നിരുന്നു. അതിനാൽ ജീവനും ശരീരത്തോട് ഐക്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു.
5. മരണം ശരീരത്തിന് പുറത്തായിരുന്നുവെങ്കിൽ ജീവനും പുറമേ നിന്ന് വന്നാൽ മതിയായിരുന്നു. എന്നാൽ മരണം ശരീരത്തിന്മേൽ അധികാരം

സ്ഥാപിച്ചതുകൊണ്ട്, ശരീരത്തിൽ തന്നെ ജീവൻ അവതരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി വന്നു.
6. വചനം ഒരു ശരീരം ധരിച്ചതുകൊണ്ട്, മർത്ത്യമായ ആ ശരീരം അമരത്വം പ്രാപിക്കുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ശരീരത്തിനകത്ത് കയറിക്കൂടിയ മരണത്തെ ഇല്ലാതാക്കാൻ അവൻ ശരീരം തന്നെ ധരിച്ചു.
7. വൈക്കോൽ തീയിനാൽ നശിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. തീയെ വൈക്കോലിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിർത്തിയാൽ അത് കത്തുന്നില്ലെങ്കിലും വൈക്കോലിന്റെ ദാഹകസ്വഭാവം മാറുന്നില്ല.
8. എന്നാൽ 'അസ്ബെസ്റ്റോസ്' (തീയെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന വസ്തു) കൊണ്ട് വൈക്കോലിനെ പൊതിഞ്ഞാൽ അത് തീയെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അതുപോലെ, മർത്ത്യമായ ശരീരം അശരീരിയായ വചനത്തെ ധരിച്ചപ്പോൾ അത് മരണത്തെയും അഴിമതിയെയും ഭയപ്പെടാതെ സുരക്ഷിതമായി.

---

45. സകലത്തിലും വെളിപ്പെടുന്ന ദൈവത്വം

1. ദൈവത്തിന്റെ വചനം മനുഷ്യോപകരണം ഉപയോഗിച്ചത് സൃഷ്ടിയിലെ തന്റെ പ്രവൃത്തികളിലൂടെ അറിയപ്പെടാൻ കൂടിയാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിലെന്നപോലെ മനുഷ്യനിലും അവൻ പ്രവർത്തിച്ചു.
2. "ഭൂമി മുഴുവൻ കർത്താവിന്റെ അറിവുകൊണ്ട് നിറഞ്ഞു" എന്ന തിരുവെഴുത്ത് പറയുന്നതുപോലെ, വചനം തന്റെ സാന്നിധ്യത്താൽ സകലത്തെയും നിറച്ചു.
3. ആകാശത്തേക്ക് നോക്കുന്നവർക്ക് അതിന്റെ ക്രമം കാണാം; ഭൂമിയിലേക്ക് നോക്കുന്നവർക്ക് മനുഷ്യരിലൂടെയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി കാണാം.
4. പിശാചുക്കളെ ഭയപ്പെടുന്നവർ ഈ മനുഷ്യൻ (ക്രിസ്തു) അവരെ പുറത്താക്കുന്നത് കണ്ട് സത്യം മനസ്സിലാക്കും. വെള്ളത്തെ ആരാധിക്കുന്ന മിസ്രയീമ്യർ വെള്ളത്തിന്റെ സ്വഭാവം മാറ്റുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ട് അവൻ ജലത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവാണെന്ന് പഠിക്കും.
5. പാതാളത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനവും മരണത്തിന്മേലുള്ള വിജയവും കണ്ട് അവൻ മാത്രമാണ് കർത്താവെന്ന് തിരിച്ചറിയും.
6. കർത്താവ് സൃഷ്ടിയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളെയും സ്പർശിക്കുകയും അവയെ വഞ്ചനയിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമാക്കുകയും ചെയ്തു. പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ പറയുന്നതുപോലെ, ക്രൂശിൽ അവൻ എല്ലാ അധികാരങ്ങളുടെയും മേൽ വിജയം ഘോഷിച്ചു.
7. ആകാശത്തിലും പാതാളത്തിലും ഭൂമിയിലും വചനത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ഉറപ്പാക്കിയതിലൂടെ മനുഷ്യർക്ക് ഇനി വഞ്ചിക്കപ്പെടാതെ ദൈവത്തെ ശരിയായി ആരാധിക്കാൻ സാധിക്കും. വസ്തുതകൾ പരിശോധിക്കുന്ന ആർക്കും ഇത് ബോധ്യപ്പെടും.

---

46. മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ

1. സത്യവചനമായ ക്രിസ്തു വന്നതോടെ വിഗ്രഹാരാധനയും പഴയ ദേവവാണികളും (Oracles) അവസാനിച്ചു. രക്ഷകൻ ഭൂമിയിൽ വെളിപ്പെട്ടതോടെ ഗ്രീക്കരുടെ മിത്തുകൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ലാതായി.
2. പുരാണങ്ങളിലെ ദേവന്മാർ വെറും മനുഷ്യരായിരുന്നുവെന്ന് ലോകം തിരിച്ചറിഞ്ഞു തുടങ്ങി. കർത്താവ് മരണത്തെ ജയിച്ചതോടെ ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി.
3. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയായ വചനം മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ അവതരിച്ചതോടെ പിശാചുകളുടെ വഞ്ചനയും മായാജാലങ്ങളും അവസാനിച്ചു.
4. ഗ്രീക്കരുടെ ലൗകിക ജ്ഞാനം മൂഢതയായി മാറി. ലോകം മുഴുവൻ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിസ്തുവിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. അവനിലൂടെ പിതാവായ ദൈവത്തെ എല്ലാവരും അറിയാൻ തുടങ്ങി.
5. അത്ഭുതകരമായ കാര്യം ഇതാണ്: പണ്ട് ഓരോ പ്രദേശത്തിനും ഓരോ വിഗ്രഹങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു വിഗ്രഹത്തിന് അയൽക്കാരെ വശീകരിക്കാൻ പോലും ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓരോരുത്തനും സ്വന്തം വിഗ്രഹത്തെ മാത്രം ആരാധിച്ചു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു ലോകം മുഴുവൻ ഒരേപോലെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നു. വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തത് ക്രിസ്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവൻ ലോകത്തെ മുഴുവൻ ഒരേയൊരു ദൈവത്തിലേക്ക് നയിച്ചു.

47. കുരിശിന്റെ ശക്തിയും വ്യാജദൈവങ്ങളുടെ പതനവും

1. മുമ്പ് ഡെൽഫിയിലെയും ഈജിപ്തിലെയും മറ്റും ദൈവവാണികൾ (Oracles) മനുഷ്യരെ വലിയതോതിൽ വഞ്ചിച്ച് ബഹുമതി നേടിയിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം ലോകമെങ്ങും പ്രചരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ ആ ഭ്രാന്തൻ വിശ്വാസങ്ങൾ അസ്തമിച്ചു. ഇന്ന് ഒരിടത്തും അത്തരം ദൈവവാണികളെ ആരും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.
2. മുമ്പ് ഉറവകളിലും കല്ലുകളിലും വസിച്ചിരുന്ന ഭൂതങ്ങൾ മായാജാലങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യരെ വശീകരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ വചനത്തിന്റെ സന്ദർശനത്തോടെ ആ ചതി അവസാനിച്ചു. കുരിശിന്റെ അടയാളം ഇന്ന് ആ ചതികളെ തുരത്തുന്നു.
3. സ്യൂസിനെയും അപ്പോളോയെയും പോലുള്ള ദേവന്മാരെയും വീരന്മാരെയും മുമ്പ് മനുഷ്യർ ആരാധിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ രക്ഷകൻ മനുഷ്യനായി വന്നതോടെ അവരെല്ലാം കേവലം മർത്ത്യരായ മനുഷ്യരായിരുന്നുവെന്ന് ലോകത്തിന് ബോധ്യമായി. ഇന്ന് സത്യദൈവമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നത് ദൈവവചനമായ ക്രിസ്തു മാത്രമാണ്.
4. ഈജിപ്ത്യരിലും ഇന്ത്യക്കാരിലും നിലനിന്നിരുന്ന മായാജാലങ്ങൾ മനുഷ്യരെ ഭയപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ വചനം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതോടെ ആ ശക്തികൾ പരാജയപ്പെടുകയും നിഷ്പ്രഭമാകുകയും ചെയ്തു.

5. ഗ്രീക്ക് തത്ത്വചിന്തകർ അമരത്വത്തെയും നന്മയെയും കുറിച്ച് വാചാലമായി എഴുതിയെങ്കിലും തങ്ങളുടെ അയൽക്കാരെപ്പോലും അത് ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തു ലളിതമായ ഭാഷയിലൂടെ ലോകമൊട്ടാകെയുള്ള മഹാസമൂഹങ്ങളെ മരണത്തെ അവഗണിക്കാനും നിത്യതയിലേക്ക് കണ്ണുയർത്താനും പഠിപ്പിച്ചു.

---

48. ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്നതിന് അനുഭവസാക്ഷ്യം

1. നമ്മുടെ വാദങ്ങൾ കേവലം വാക്കുകളിലല്ല, അനുഭവങ്ങളിലാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്.
2. ക്രിസ്തുവിന്റെ കന്യകമാരിൽ കാണുന്ന ശുദ്ധിയിലും യുവാക്കളുടെ ആത്മനിയന്ത്രണത്തിലും രക്തസാക്ഷികളുടെ ഉറപ്പിലും ഒരാൾക്ക് പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ തെളിവ് ദർശിക്കാം.
3. മായാജാലങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്ന ഇടങ്ങളിൽ കുരിശിന്റെ അടയാളം വെച്ച് പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ ഭൂതങ്ങൾ ഓടിപ്പോകുന്നതും മന്ത്രവാദങ്ങൾ ശൂന്യമാകുന്നതും കാണാം.
4. തന്റെ നാമത്താൽ സകല ശക്തികളെയും ഇല്ലാതാക്കുന്ന ഈ ക്രിസ്തു ആരാണെന്ന് ഗ്രീക്കർ ലജ്ജ കൂടാതെ ചിന്തിച്ചു നോക്കട്ടെ.
5. അവൻ വെറും മനുഷ്യനായിരുന്നെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെക്കാൾ ശക്തിയുള്ളവനായി അവരെ ഒന്നുമല്ലാതാക്കിയത്?
6. അവനെ മാന്ത്രികനെന്ന് വിളിക്കുന്നവർക്ക് തെറ്റി; മാന്ത്രികർ മായയെ ഉറപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്, നശിപ്പിക്കുകയല്ല.
7. അവന്റെ കുരിശ് മായാജാലത്തിന് മേൽ വിജയം നേടിയിരിക്കുന്നു. മാന്ത്രികർ വിളിക്കുന്ന ഭൂതങ്ങൾ പോലും അവനെ അധിപനായി കണ്ട് ഭയന്നോടുന്നു.
8. അവൻ ഒരു ഭൂതമാണെന്ന് പറയുന്നത് പരിഹാസ്യമാണ്; കാരണം തന്റെ നാമത്താൽ സകല ഭൂതങ്ങളെയും അവൻ പിഴുതെറിയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.
9. അതിനാൽ രക്ഷകൻ വെറും മനുഷ്യനോ മാന്ത്രികനോ ഭൂതമോ അല്ല; മറിച്ച് ജാതികളുടെ ജ്ഞാനത്തെയും ഭൂതവഞ്ചനയെയും തകർത്ത ദൈവത്തിന്റെ വചനവും ശക്തിയുമാണ്. അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മനുഷ്യത്തിന് മീതെയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ തന്നെയാണ്.

---

49. പുരാണകഥകളുമായുള്ള താരതമ്യം

1. പുരുഷബന്ധമില്ലാതെ ഒരു കന്യകയിൽ നിന്ന് സ്വന്തം ശരീരം രൂപപ്പെടുത്തിയ ഏത് മനുഷ്യനുണ്ട് ചരിത്രത്തിൽ? ജന്മനാ അന്ധനായവനെ സുഖപ്പെടുത്താൻ ക്രിസ്തുവിനല്ലാതെ ആർക്ക് കഴിയും?

2. അസ്ക്ലേപിയോസ് മരുന്നുകളിലൂടെ രോഗികളെ ചികിത്സിച്ചു എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു. എന്നാൽ വചനം ചെയ്തത് അതിലും മഹത്തരമാണ്; അവൻ മുറിവ് ഭേദമാക്കുക മാത്രമല്ല, മനുഷ്യന്റെ ആദിമ സ്വഭാവം തന്നെ പുനഃസ്ഥാപിച്ചു.
3. ഹെറാക്ലസ് വന്യമൃഗങ്ങളോടും മനുഷ്യരോടും യുദ്ധം ചെയ്തു. എന്നാൽ വചനം മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് രോഗങ്ങളെയും ഭൂതങ്ങളെയും മരണത്തെത്തന്നെയും നീക്കം ചെയ്തു. ഡയോണീസസ് മദ്യലഹരി പഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ കർത്താവ് നമ്മെ ആത്മസംയമനം പഠിപ്പിച്ചു.
4. അവന്റെ മരണസമയത്ത് സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോയതും ഭൂമി കുലുങ്ങിയതും നിങ്ങൾ കണ്ടില്ലേ? മറ്റൊരു മനുഷ്യന്റെ മരണത്തിലും ചരിത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല.
5. പുനരുത്ഥാനത്തിന് ശേഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം ലോകത്തിന്റെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേ അറ്റം വരെ ഒരേപോലെ പടർന്നു പന്തലിച്ചു.
6. ക്രിസ്തു ദൈവവചനമല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ദേവന്മാർക്ക് എന്തുകൊണ്ട് അവന്റെ ആരാധനയെ തടയാനായില്ല? വചനത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ഗ്രീക്ക് ദേവന്മാരുടെ വഞ്ചനയെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും അവരുടെ ആരാധനയെ ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തു.

50. തത്ത്വചിന്തകരുടെ പരാജയവും ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയവും

1. ലോകം കണ്ട മഹാനായ രാജാക്കന്മാരിലോ മാന്ത്രികരിലോ ആർക്കെങ്കിലും തന്റെ ഉപദേശത്താൽ ഭൂമി മുഴുവൻ നിറയ്ക്കാനും മനുഷ്യരെ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? എന്നാൽ രക്ഷകനായ ക്രിസ്തു അത് സാധ്യമാക്കി.
2. ഗ്രീക്ക് തത്ത്വചിന്തകർ വാഗ്വൈഭവമുള്ള അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചുവെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിനോളം വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ അവർക്കായില്ല. അവർ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ പരസ്പരം അസൂയപ്പെടുകയും തർക്കങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.
3. എന്നാൽ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ച ദൈവവചനം (ക്രിസ്തു), സകല തത്ത്വചിന്തകരെയും നിഷ്പ്രഭമാക്കി മനുഷ്യരെ തന്നിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. വിദ്യാലയങ്ങൾ ശൂന്യമാകുകയും സഭകൾ നിറയുകയും ചെയ്തു. മരണത്തിലൂടെ അവൻ ജ്ഞാനികളുടെ ആഡംബര വചനങ്ങളെ ശൂന്യമാക്കി.
4. മറ്റേതൊരു മനുഷ്യന്റെ മരണമാണ് ഭൂതങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്? ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം കേൾക്കുമ്പോൾ അവ വിറച്ചോടുന്നു. വ്യഭിചാരിയെ ശുദ്ധനാക്കാനും കൊലയാളിയെ ശാന്തനാക്കാനും ഭീരുവിനെ ധീരനാക്കാനും ക്രിസ്തുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്ക് കഴിഞ്ഞു?
5. കാടൻ ദേശങ്ങളിലെ മനുഷ്യരെപ്പോലും സമാധാനത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് നയിച്ചത് കുരിശിന്റെ അടയാളമാണ്. പുനരുത്ഥാനത്തിലൂടെ അമരത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉറപ്പും ക്രിസ്തു മാത്രം നൽകി.

6. ഗ്രീക്കുകാർ പല കഥകൾ കെട്ടിച്ചമച്ചെങ്കിലും തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് സ്വപ്നം കാണാൻ പോലും അവർക്കായില്ല. ഇതിലൂടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൗർബല്യവും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിയും അവർ തന്നെ അറിവില്ലാതെ സമ്മതിക്കുന്നു.

---

51. ശുദ്ധജീവിതവും ആഗോള പരിവർത്തനവും

1. വിവാഹപ്രായം പോലുമാകാത്ത കുട്ടികൾ കന്യാവ്രതം നേർച്ചയെടുക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെ ശക്തിയാലാണ്. മനുഷ്യർക്ക് അസാധ്യമെന്ന് കരുതിയ സദ്ഗുണങ്ങൾ ക്രിസ്തു സാധ്യമാക്കി.
2. സ്കിത്യരും പേർഷ്യക്കാരും ഈജിപ്ഷ്യരും ഉൾപ്പെടെയുള്ള നാനാജാതി വിഭാഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സദ്ഗുണത്തെക്കുറിച്ചും ആത്മസംയമനത്തെക്കുറിച്ചും പ്രസംഗിക്കാൻ ദൈവശക്തിയായ ക്രിസ്തുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്ക് സാധിക്കും?
3. അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വഴി പ്രസംഗിക്കുക മാത്രമല്ല, മനുഷ്യരുടെ ക്രൂരസ്വഭാവം മാറ്റാനും പിതാവായ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാനും അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
4. പണ്ട് വിഗ്രഹാരാധനയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ ജാതികൾ തമ്മിലും ബന്ധുക്കൾ തമ്മിലും ക്രൂരമായ യുദ്ധങ്ങളിലായിരുന്നു. ആയുധമില്ലാതെ യാത്ര ചെയ്യാൻ പോലും അന്ന് ആർക്കും കഴിയുമായിരുന്നില്ല.
5. അവരുടെ ജീവിതം ആയുധങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നു. വിഗ്രഹങ്ങളെ സേവിച്ചിട്ടും ആ ക്രൂരതയിൽ നിന്ന് മോചനം നേടാൻ അവർക്കായില്ല.
6. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പാഠശാലയിൽ വന്നതോടെ അവർ കൊലപാതകങ്ങളും യുദ്ധങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇന്ന് അവർക്കിടയിൽ പരസ്പര സ്നേഹവും സമാധാനവുമാണ് പ്രിയം.

---

52. യുദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മോചനവും പ്രവചനപൂർത്തീകരണവും

1. പരസ്പരം വെറുത്തിരുന്ന മനുഷ്യരെ സമാധാനത്തിൽ ഒന്നിപ്പിച്ചത് പിതാവിന്റെ പ്രിയപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവാണ്. നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായി അവൻ സ്നേഹപൂർവ്വം എല്ലാം സഹിച്ചു.
2. ക്രിസ്തു കൊണ്ടുവരാനിരുന്ന സമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് പഴയനിയമത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു: "അവർ തങ്ങളുടെ വാളുകളെ ഉഴവുപലകകളാക്കും; ജാതി ജാതിക്കെതിരായി വാൾ എടുക്കുകയില്ല, അവർ ഇനി യുദ്ധം പഠിക്കുകയുമില്ല." [യെശയ്യാ 2:4]

3. ക്രൂരരായ മനുഷ്യർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം കേൾക്കുന്ന നിമിഷം യുദ്ധം ഉപേക്ഷിച്ച് കൃഷിയിലേക്കും സമാധാനത്തിലേക്കും തിരിയുന്നത് ഇന്ന് നാം കാണുന്ന അത്ഭുതമാണ്.
4. ആയുധങ്ങൾ പിടിക്കുന്നതിന് പകരം അവർ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി കൈകൾ ഉയർത്തുന്നു. ഇപ്പോൾ അവരുടെ യുദ്ധം മനുഷ്യരോടല്ല, മറിച്ച് ദുഷ്ടാത്മാക്കളോടാണ്. ആത്മസംയമനത്താൽ അവർ പിശാചിനെ കീഴടക്കുന്നു.
5. വിഗ്രഹങ്ങളിലൂടെ പഠിക്കാൻ കഴിയാത്ത സദ്ഗുണങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിലൂടെ അവർ പഠിച്ചു. ഇത് രക്ഷകന്റെ ദൈവത്വത്തിന് തെളിവാണ്.
6. മനുഷ്യർ സമാധാനത്തിലായാൽ അവർ തങ്ങൾക്കെതിരെ തിരിയുമെന്ന് ഭയന്ന് ഭൂതങ്ങൾ അവരെ തമ്മിൽ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു.
7. എന്നാൽ ക്രിസ്തുശിഷ്യർ സദ്ഗുണങ്ങളാൽ ഭൂതങ്ങൾക്കെതിരെ അണിനിരക്കുന്നു. യൗവനത്തിൽ അവർ വിശുദ്ധി പാലിക്കുന്നു, കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ സഹിക്കുന്നു, മരണത്തെപ്പോലും അവഗണിച്ച് ക്രിസ്തുവിനായി ജീവിക്കുന്നു.

53. വിഗ്രഹാരാധനയുടെ തകർച്ചയും ക്രിസ്തുവിന്റെ അദൃശ്യശക്തിയും

1. രക്ഷകന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ഏറ്റവും അത്ഭുതകരമായ തെളിവ് ഇതാണ്: ഏത് മഹാരാജാവിനോ തത്ത്വചിന്തകനോ ആണ് വിഗ്രഹാരാധനയെയും ഭൂതസൈന്യത്തെയും മായാജാലത്തെയും ഒരേസമയം നേരിട്ട് തടയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്? എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വചനമായ ക്രിസ്തു, ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും തെറ്റുകൾ അദൃശ്യമായി വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവരെ തന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നു. മുമ്പ് വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചവർ ഇന്ന് അവയെ തള്ളിക്കളയുന്നു; മാന്ത്രികർ തങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു; ജ്ഞാനികൾ സുവിശേഷങ്ങളെ പരമപ്രധാനമായി കാണുന്നു.
2. ഒരിക്കൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന് പരിഹസിച്ചിരുന്നവനെ ഇന്ന് ലോകം ദൈവമായി ആരാധിക്കുന്നു. ഗ്രീക്കുകാർ ദൈവങ്ങളെന്ന് വിളിച്ചവരെ കുരിശിന്റെ അടയാളം തുരത്തുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ പിൻപറ്റുന്നവർ ലൗകിക ജ്ഞാനികളെക്കാൾ ശുദ്ധമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നു.
3. ഇവയെല്ലാം മനുഷ്യപ്രവൃത്തികളാണെങ്കിൽ ചരിത്രത്തിൽ ഇതിന് തുല്യമായ മറ്റൊന്ന് അവിശ്വാസികൾ കാണിച്ചുതരട്ടെ. എന്നാൽ ഇവ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാണെന്ന് തെളിയുമ്പോൾ, എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർ കർത്താവിനെ തിരിച്ചറിയാത്തത്?
4. സൃഷ്ടിയിലൂടെ സ്രഷ്ടാവിനെ തിരിച്ചറിയാത്തവർക്ക് തുല്യമാണ് ഇവരുടെ അവസ്ഥ. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മനുഷ്യരുടേതല്ല, സകലത്തിന്റെയും രക്ഷകനായ ദൈവവചനത്തിന്റേതാണെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലാകുമായിരുന്നു. "അവർ അത് അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ മഹത്വത്തിന്റെ കർത്താവിനെ ക്രൂശിക്കുമായിരുന്നില്ല." [1 കൊരിന്ത്യർ 2:8]

54. അവതാരലക്ഷ്യവും സമാപനവും

1. അദൃശ്യനായ ദൈവത്തെ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളിലൂടെ അറിയുന്നതുപോലെ, അവതരിച്ച വചനത്തെ അവന്റെ ദേഹികമായ പ്രവൃത്തികളിലൂടെ തിരിച്ചറിയുക. അവ മനുഷ്യപ്രവൃത്തികളാണോ ദൈവപ്രവൃത്തികളാണോ എന്ന് ബുദ്ധിപൂർവ്വം പരിശോധിക്കുക.
2. അവ ദൈവപ്രവൃത്തികളാണെങ്കിൽ പരിഹാസം അവസാനിപ്പിച്ച് അത് അംഗീകരിക്കുക. ലളിതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ദൈവിക കാര്യങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുക. മരണത്തിലൂടെ അമരത്വം എല്ലാവരിലേക്കും എത്തിയതിലും, വചനം മനുഷ്യനായതിലൂടെ ദൈവവചനം അറിയപ്പെട്ടതിലും വിസ്മയിക്കുക.
3. അവൻ മനുഷ്യനായത് നമ്മെ ദൈവീകരിക്കാനാണ്; അവൻ ദേഹത്തിലൂടെ വെളിപ്പെട്ടത് അദൃശ്യനായ പിതാവിനെ നാം ഗ്രഹിക്കാനാണ്; അവൻ അഹങ്കാരം സഹിച്ചത് നമുക്ക് അമരത്വം ലഭിക്കാനാണ്. വചനം അവിനാശിയായിരുന്നതിനാൽ അവൻ ക്ഷതം പ്രാപിച്ചില്ല, മറിച്ച് അവൻ സഹിച്ചതെല്ലാം നമുക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നു.
4. രക്ഷകന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലൂടെ ഉണ്ടായ നന്മകൾ എണ്ണാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് കടലിലെ തിരകൾ എണ്ണുന്നതുപോലെ അസാധ്യമാണ്. വരിവരിയായി വരുന്ന തിരകൾ കാഴ്ചയെ മറികടക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മനുഷ്യചിന്തയ്ക്കും അപ്പുറമാണ്.
5. അതിനാൽ, എല്ലാം വിവരിക്കുന്നതിന് പകരം ഈ അത്ഭുതങ്ങളെ ധ്യാനിക്കുക. ഏത് ദിശയിലേക്ക് നോക്കിയാലും അവിടെ ദൈവവചനത്തിന്റെ മഹിമ ദർശിക്കാനും അത്ഭുതപ്പെടാനും സാധിക്കും.

55. സംഗ്രഹം: സത്യപ്രകാശത്തിന്റെ വിജയം

1. രക്ഷകൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ വന്നതുമുതൽ വിഗ്രഹാരാധന വർദ്ധിക്കുന്നതിന് പകരം ക്ഷയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നത് അത്ഭുതകരമായ സത്യമാണ്. ഗ്രീക്കരുടെ ലൗകിക ജ്ഞാനം മങ്ങുകയും ഭൂതങ്ങളുടെ വഞ്ചനകൾ കുരിശിന്റെ അടയാളത്തിന് മുന്നിൽ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.
2. രക്ഷകന്റെ ഉപദേശം ലോകമെങ്ങും വളരുമ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിനെതിരായ സകല ശക്തികളും ദിവസേന ക്ഷയിക്കുന്നു. അതിനാൽ എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ള ശക്തനായ ദൈവവചനത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുക.
3. സൂര്യനുദിച്ചാൽ ഇരുട്ട് മാറുന്നതുപോലെ, വചനത്തിന്റെ പ്രഭാവം വന്നതോടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇരുട്ട് നീങ്ങി; ലോകം മുഴുവൻ അവന്റെ സത്യത്താൽ പ്രകാശിതമായി.
4. യഥാർത്ഥ രാജാവ് വരുന്നത് വരെ കള്ളന്മാർ രാജാവായി നടിക്കുന്നതുപോലെ, വചനം അവതരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് ഭൂതങ്ങൾ

ദൈവമഹത്വം കവർന്നിരുന്നു. എന്നാൽ വചനം ദേഹത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതോടെ അവരുടെ വഞ്ചന അവസാനിച്ചു.
5. മനുഷ്യർ ഇപ്പോൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് യഥാർത്ഥ ദൈവമായ പിതാവിലേക്ക് കണ്ണുനട്ടുകൊണ്ട് സത്യത്തെ അറിയുന്നു.
6. ക്രിസ്തു ദൈവവചനവും ശക്തിയുമാണെന്നതിന് ഇതിലും വലിയ തെളിവ് ആവശ്യമില്ല. താൽക്കാലികമായ മനുഷ്യകാര്യങ്ങൾ ക്ഷയിക്കുമ്പോഴും ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനം നിലനിൽക്കുന്നു; അവൻ ഏകജാതനായ ദൈവപുത്രനാണെന്ന് ഇതിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നു.

56. തിരുവെഴുത്തുകളുടെ പഠനവും രണ്ടാം വരവും

ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന മനുഷ്യനേ, അവന്റെ അവതാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ചുരുക്കരൂപം നിനക്കുള്ള സമർപ്പണമാണ്. എന്നാൽ നീ തിരുവെഴുത്തുകളെ സത്യസന്ധമായി ആലോചിച്ചാൽ, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെ കൂടുതൽ വിശദാംശങ്ങൾ നിനക്ക് ഗ്രഹിക്കാനാകും. ദൈവപ്രചോദിതരായ വിശുദ്ധ ഗുരുക്കന്മാരിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ പഠിച്ച കാര്യങ്ങളാണ് നിന്നോട് പങ്കുവെച്ചത്.

അവന്റെ രണ്ടാം വരവിനെക്കുറിച്ചും നീ പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇനി അവൻ ദീനതയിലല്ല, മറിച്ച് തന്റെ പൂർണ്ണ മഹിമയിലാണ് വരുന്നത്. സഹിക്കാനല്ല, മറിച്ച് പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെയും അക്ഷയതയുടെയും ഫലം എല്ലാവർക്കും നൽകാനാണ് അവന്റെ ആഗമനം. ഓരോരുത്തരും ശരീരത്തിൽ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികൾക്ക് വിധി കല്പിക്കാൻ അവൻ വരുന്നു. നല്ലവർക്കായി സ്വർഗ്ഗരാജ്യവും ദുഷ്ടർക്കായി നിത്യമായ ശിക്ഷയും അവിടെയുണ്ടാകും.

കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ: "ഇനി മുതൽ നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ ശക്തിയുടെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുന്നതും ആകാശമേഘങ്ങളിന്മേൽ വരുന്നതും കാണും." [മത്തായി 26:64] അതിനാൽ ആ ദിനത്തിനായി ജാഗ്രതയോടെ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുക; "ഓരോരുത്തനും ശരീരത്തിൽ ചെയ്ത നന്മയ്ക്കോ തിന്മയ്ക്കോ അനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം ലഭിക്കേണ്ടതിനായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായാസനത്തിന് മുൻപിൽ നിൽക്കേണ്ടതാകുന്നു." [2 കൊരിന്ത്യർ 5:10]

57. സദ്ജീവിതവും നിത്യസൗഭാഗ്യവും

തിരുവെഴുത്തുകളെ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാൻ വിശുദ്ധമായ ജീവിതവും ശുദ്ധമായ ആത്മാവും സദ്ഗുണങ്ങളും ആവശ്യമാണ്. ശുദ്ധമായ മനസ്സില്ലാതെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ വചനങ്ങളെ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

സൂര്യപ്രകാശം കാണണമെങ്കിൽ ഒരാൾ തന്റെ കണ്ണ് കഴുകി ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്; അപ്പോൾ മാത്രമേ കണ്ണിന് പ്രകാശം ഉൾക്കൊള്ളാൻ

കഴിയൂ. അതുപോലെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ച വിശുദ്ധന്മാരുടെ മനസ്സ് അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ, സ്വന്തം ജീവിതം ശുദ്ധീകരിക്കുകയും അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ അനുകരിക്കുകയും വേണം.

അങ്ങനെ അവരോടൊപ്പം ഒരേ ജീവിതശൈലിയിൽ പങ്കാളിയാകുമ്പോൾ, ദൈവം അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയ രഹസ്യങ്ങൾ നിനക്കും ഗ്രഹിക്കാനാകും. ന്യായവിധി ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് രക്ഷപെട്ട്, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വിശുദ്ധർക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യസൗഭാഗ്യം നിനക്ക് ലഭിക്കും— "കണ്ണ് കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ചെവി കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ തോന്നാത്തതുമായ" കാര്യങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കായി ദൈവം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. [1 കൊരിന്ത്യർ 2:9]

അവനിലൂടെയും അവനോടുകൂടെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ, പിതാവായ ദൈവത്തിന് എന്നെന്നേക്കും മഹത്വവും ശക്തിയും ഉണ്ടാകട്ടെ. ആമേൻ.